



IN PACE IN IDIPSUM



DORMIAM ET REQUIESCAM

ORietur JUSTITIA



ET ABUNDANTIA PACIS

PASSER INVENIT SIBI DOMUM



ETTURTUR NIDUM ALTARIA

QUI FRUMENTUM



ELECTORUM CONSERVASTI

XIII. ÉVF. 1912. 8. SZÁM.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

AZ ORSZÁGOS OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 3 korona.

Megjelenik minden hó elsején.

Stephanum nyomda r. t.

VIRGO IPSUM, QUEM GENU



IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO



SPIRITUS CONTRIBULATUS

PLORABUNT SACERDOTES



PARCE POPULO TUO.

ECCE AGNUS DEI



CUJUS NON SUM DIGNUS.

Walser-Varga-féle

Örökimádás imakönyv az oltáregyletek imakönyve, ötödik teljes kiadás; 30 óra

K. Sávely Dezső festőművész rajzaival
megjelent és kapható

Közönséges papíron:

Vászonkötés	3 K 50 f.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	5 „ — „
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	6 „ — „

Műnyomó papíron:

Vászonkötés, vörösvágás ...	4 K — f.
Bőrkötés, vörösv., tokkal ...	5 „ 50 „
Bőrkötés, aranyv., tokkal ...	6 „ 50 „
Borjúbőr-kötés, aranyvágás, párnázva, kazettával	8 „ 50 „

Japán papíron: (az egész könyv egy ujj-
nyinál alig vastagabb)

Vászonkötés, vörösvágás ...	4 K 50 f.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	6 „ — „
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	7 „ — „
Borjúbőr, párnázva, kazettával	9 „ — „
Borjúbőr, hordozható tokkal	18 „ — „

REMÉNYSÉGÜNK 1906, 1907, 1908, 1909-ik évfolyamal
még kaphatók ————— egyenként **1 K 40 fill.-jével.**

Walser-Varga-féle

Örökimádás imakönyv

öregbetűs hatodik teljes kiadás.

A betűk nagyok, de a könyv alakja alig valamivel
nagyobb a kisebb alakú kiadásénál: K. Sávely Dezső
festőművész rajzaival.

Jó papíron:

Vászonkötés	4 K 60 fill.
Bőrkötés, vörösvágás tokkal	6 „ 50 „
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	7 „ 50 „

Japán papíron:

Vászonkötés, bindre fűzve	5 K 20 fill.
Bőrkötés, bindre f., vörösvágás tokkal	7 „ 50 „
Bőrkötés, bindre f., aranyv., tokkal	8 „ 50 „
Borjúbőr, bindre f., aranyv. párnázva kazettával	11 „ — „

Liguori sz. Alfonz

Üdvösség Útja (elmélkedések).

Az első kiadás elfogyott; újkiadás készülöben.

Ezen könyvek megrendelhetők:

VARGA MIHÁLY esperes-plébánosnál

Kiskunmajsán (Pest vm.)

a pénz előleges beküldése mellett, vagy
utánvétell

A kereskedésben 20%-kal drágább lesz.

Női kézimunkákhoz

szükséges himzőanyagok nagy választékban
legolcsóbb árban kaphatók. Képes árjegyzék
bérmentve. — Intézeti és iskolai szállítók

Berger és Feiszinger

Budapest, IV., Korona-u. 4. szám.

ÖRÖKI MŰVÉSZET

az Országos Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

TARTALOM: *W. Euch. Kongresszus r.*: Eucharisztikus kongresszus eredete. — *Fr. X. Katuns*: A naponkinti szentáldozás és a pápi hivatás. — *Dr. B. G.*: Az Oltáriszentség egy régi tisztelője a Habsburg uralkodóházban. — Szent Klára. — *y. r.*: A XXIII. nemzetközi eucharisztikus kongresszus. — A XXIII. nemzetközi eucharisztikus kongresszus rendje. — *Gyakori szentáldozás*. Rovatvezető: *Reviczky Aladár* főmunkatárs. A gyakori szentáldozás a négereknél. — Schuster, seckau püspök a gyakori áldozásról. — *Gyermekvilág*. Rovatvezető: *Dr. Szyllaba Emil*. Francia történet. — Szentséget vivő gyermek. — 300 francia gyermek a pápa előtt. — Egy generális. — Az eucharisztikus Gyermekszövetség tagjaihoz. — Rőptében a nagyvilág körül. — *R. O.*: Természet világából. Nyári nap. — Irodalom. — Kimutatások.

Eucharisztikus kongresszus eredete.

A MULT század negyvenes éveiben történt, hogy Franciaország egy kis templomában térdelt egy gyermek, hogy az első szentáldozáshoz járuljon. Szerető édes anyja és a buzgó lelkész sokat fáradoztak, hogy a napnak a jelentőségét jól megértsék a gyermekkel. Fáradozásuk nem volt hiábavaló. Az Üdvözítő szeretetének a nagyságától elragadva soká időzött a gyermek legmértősebb Oltáriszentség előtt. Két dolog hívta fel különösen a csodálatát. Az Úr Jézus alázatos szeretete és elhagyatottsága. Csakhamar kialakult benne az elhatározás, hogy egész életét az eucharisztikus Üdvözítő különös szolgálatának ajánlja. A gyermek hajdonná fejlődött; józan polgári nevelésben részesült.

Kétszer akart már apáca lenni, de mindannyiszor ismét visszatért a világba. Évek mulva határozatlan vándorlások után Tamisier-t — így hívták a szüzet — Chevrier abbéhoz küldték Lionba, ki azt tanácsolta neki, hogy adja minden vagyonát a szegényeknek és folyton lelkére kötötte, hogy csak imádkozzék és legyen alázatos, Isten majd működik. Közben elérkezett az 1873. év június 19-ike, a franciák emlékezetes napja, amelyen Sarlós boldogasszony kápolnájában, a Paray le Monial-ban 400 képviselő egész Franciaországot Jézus szentséges Szívének ajánlotta. Ez a tett Tamisier szívében a keresztény szociálista állam gondolatát támasztotta fel, melyet a legm. Oltáriszentség útján vélt megvalósítani. Ezután

csak ez a cél lebegett szeme előtt, bár a móddal és eszközzel nem volt még tisztában. Tanácsot és segítséget egyelőre senkitől sem kért.

Franciaországban akkoriban nagy volt a lelkesedés a körmenetekkel szemben. A tömeg-búcsujárások, melyek évenként Lourdesba mentek, kicsiben megisméltődtek minden Mária-kegyhelynél.

Miért nem rendeznek ilyen körmeneteket a legméltóságosabb Oltáriszentség tiszteletére. Miért nem vonulnak az emberek nagy processióban azokhoz a helyekhez, ahol eucharisztikus csoda történt. Például Avignonba, ahol egykor olyan félelmetes vízáradás volt, hogy a templomot végpusztulással fenyegette, de kettéoszolva fal gyanánt állott mindkét oldalon a víztömeg és a lelkész száraz lábbal mehetett a szentségházhoz a legm. Oltáriszentség megmentésére. Így tépelődött Tamisier. Mermillot és Segur püspökök voltak az elsők, akik Tamisier tervét hathatósan támogatták. Az utóbbi azt gondolta, hogy Franciaország minden helye, ahol eucharisztikus csodák történtek — mint Avignonban — legyen központja az eucharisztikus körmeneteknek. Utóbb papok vették kezükbe az ügyet és röpiratot terjesztettek a nép között a következő tartalommal: Franciaországnak ismét kereszténnyé kell lenni. Ez legjobban az Eucharisztia útján történik. Nagy népmozgalmat kell megindítani, hogy búcsujárások vezetessenek az eucharisztikus csodahelyekre. Ezáltal növekedik az Oltáriszentség iránti tisztelet, sokasodnak a szentáldozások és megkezdődik ismét a lelkekben az eucharisztikus, vagyis igazi keresztény élet. Hogy az eucharisztikus csodahelyek ismertekké váljanak, írta Segur püspök «Franciaország a Tabernakulum lábainál» című művét, melyben elsorolta a különféle csodákat. Így lassankint elterjedtek az eucharisztikus események, különösen délfraancia földön. Merillot már akkor eucharisztikus kongresszusra gondolt, hogy az egész kérdést jobban tanulmányozzák és szervezzék. Ez a gondolat állandóan felszinen maradt.

A processiók Lille és Dujai városokba, a jubileumi körmenet Avignonban, melyben 60.000 ember vett részt, nagy feltűnést keltek és már-már eucharisztikus kongresszus jellegét viselték. A naponkinti és éjjeli imádás, a különféle engesztelő-ájtatosságok erősen elterjedtek. Az ügyért lelkesedő püspökök száma folyton nőtt és 1878-ban Dubois püspök 500 előkelő egyén kérését terjesztette XIII. Leo elé, hogy a legtöbb püspöktől támogatott eucharisztikus mozgalmat megáldja. XIII. Leo szívesen tett eleget a kérésnek. Közben szomorú idők következtek Franciaországra. A szabadkőművesek vallásellenes iskolatörvényei megkezdődtek. Kettős buzgalommal folytak az imádások és ostromolták a szent Szívet oltalomért. Pelerin hangoztatta először, hogy az eucharisztikus mozgalmak és kongresszusok, melyek minden nagy búcsujárás után létrejöttek, *nemzetköziek* legyenek. Istentől való eltávolodás általános, következésképpen az összes népe-

ket kell ismét nagy mozgalomokban az Oltáriszentségben élő Jézus iránt lelkesíteni. De Franciaország akkor nem látszott alkalmasnak az ilyen kongresszusok tartására és ezért a belga Dechams, mechelmi püspökhöz fordultak. Ő késznek nyilatkozott egy kongresszus összehívására Amsterdamban, ha a Szentatya helybenhagyja. Mivel a többi püspök ingadozott, miután tüntetésnek tekintették a kongresszust, azért a terv kivitele lehetetlennek látszott. Ekkor gróf Nikolai felhívta a közfigyelmet Lille városára, mely a kongresszust szívesen fogadná el. Bár csak két hónapi előkészületi idő maradt, a kongresszust mégis június 28-ára hívták össze. Így a franciák hazája az az ország, mely az eucharisztikus kongresszus eszméjét életre hívta és meg is valósította.

Segur az eszmének buzgó harcosa, ezt már nem érthette meg. Június 9-én halt meg. Lelkes könyvei az Eucharisztiairól, jelesen a szentáldozásról szóló könyvecskéje, melyben az 1905. december 20-án napvilágot látott pápai irat alapelveit a janzenisták ellen világosan kifejtette, óriási elterjedést nyertek. Egyszer így írt Tamasier úrhölgyhöz:

Azt hiszem, ha pápa lennék, leginkább az Oltáriszentség tiszteletét és a szentáldozást, nemcsak a gyakorit, hanem a naponkintit sürgetném. Az a pápa, ki ezt a Szentlélek sugallatára megteszi, az a világ megújítója lesz.

X. Pius, a nagy eucharisztikus pápa, nemcsak elvéül vallja: «Mindent megújítani Krisztusban», hanem a naponkinti szentáldozásról szóló irata ezt a megújítást meg is valósítja.

W. Euch. Kongresszus r.

A naponkinti szentáldozás és a papi hivatás.

(Fr. X. Katuns a waldsachseni konferencián tartott előadásából.)

RÜLÖNÖSEN fontos indítók, mely miatt a naponkinti szentáldozást sürgetni kell: *a papi hivatás növelése*. Senki sem vonja kétségbe, hogy manapság a lelkészek vállára nagy teher nehezedik. Csak két eszközt ismerek, melyek alkalmasak ezen nyomasztó teher könnyítésére. A világi apostolság és a papi hivatás növelése. Mindkettőnek megvalósítására pedig csak egy eszköz létezik és az a *gyakori és naponkinti szentáldozás*. Ide illenek P. Lambert szavai, melyekben a bizonyítékok nagyszerű sorozatát írja le annak a kimutatására, hogy a papi hivatás a gyakori szentáldozás gyümölcse. «Az Oltáriszentség gyakran és naponkint szívünkbe zárva — így hangzanak a megszivlelendő szavak — magában rejti az erőt, hogy a belőle táplálkozók szívében Isten iránti vonzalomnak, törekvésnek olyan fokát, a teljes odaadásnak és áldozatnak olyan olthatatlan vágyát és Isten

tiszteletének és a lelkek szeretetének olyan nagy mérvű buzgalmát, egy szóval a tökéletes életnek olyan erős szükségét gyújtsa lángra, hogy nem ritkán lehet látni, mikép szabadulnak föl önkénytelenül a világi törekvések alól az Úr asztalának buzgó vendégei és mutatják meg, hogy a szentáldozás férfiakat, istenes férfiakat nevel. Igen férfiakra, istenes férfiakra van szükségünk és ilyeneket nevel nekünk az Oltáriszentség naponkinti vétele. Mert épen ez adja meg azokat az erényeket, melyekre a férfiaknak, istenes férfiaknak szükségük van: t. i. hitbuzgalmat, szeretetet a nép iránt, önzetlenséget és áldozatkészséget».

Ami különösen a papi hivatást illeti, legyen szabad azon szavakra hivatkozni, melyeket pater Lintelo művének ötödik fejezetében «ima és hivatás» címen ír. Ott a gyakori és naponkinti szentáldozást a legtökéletesebb eszköznek nevezi, mely a csirát különösebb hivatások és főleg minden jó és erényes iránt érleli.

P. Dèlbrel munkájában: «Semináriumaink benépesítéséhez» teljes joggal sürgeti a naponkinti szentáldozás behozatalát. Munkájának ezen része miatt egy igen képzett lelkész a következő levelet küldte hozzá: «Kérem, beszéljen még többször a szentáldozásról, mint a papi és apostoli hivatás felélesztésének leghathatósabb eszközéről. Ami engem illet, én minden hivatás állandóságát a szentáldozással értem el. Megkell állapítanom, hogy azok közül, akik áldoztak, sokan hivatásukat elérték és akik nem áldoztak, hivatásukat elvesztették, még akkor is, ha a legjobb befolyások alatt állottak. Ebben az értelemben a naponkinti szentáldozás tényleg egyedüli eszköz; minden más (könyvek, oktatás, jó példa stb.) a lelken kívül marad, míg a szentáldozás magát a lelket alakítja. Minél inkább szemügyre veszem ezt, annál inkább világossá lesz előttem és annál inkább csodálkozom, hogy nem minden pap jut arra a meggyőződésre, amit Don Boskó mond: «minden ezen (t. i. a naponkinti szentáldozáson) fordul meg: Csak kísérelnék meg»!

Hogy tehát ismét népesebbekké legyenek a semináriumok, a plébánosoknak az ő plébániájuk gyermekeit jó korán kell a szentáldozáshoz engedni és pedig naponkint, illetőleg gyakran, azután ez a gyakorlat folytatandó az intézetekben és semináriumokban.

Ily módon nagy számban fog lángra gyúlni a szivekben a papi hivatás és összehasonlíthatatlanul tisztább lesz, mint jelenleg sokaké, kiknek állhatatlansága és sajnálatra méltó közepszerűsége csak egy okban leli magyarázatát: «Az önzetlen és tiszta erények hiányában».

Tehát a naponkinti áldozás a legjobb eszköz a papihivatás ébresztésére; frumentum electorum, de egyúttal a legjobb eszköz a papi kegyelem gyarapítására.

Gondoljuk meg, ha egy fiú első szentáldozásának napjától kezdve 14—16 éves deák idején át mindennap a szent Főpappal egyesül, hogy

ne öntenék el szívét a természetfeletti élet árjai a pappászentelés napján, mily gazdag kegyelmekkel léphet az Krisztus szőlőjébe, mily nagy kegyelmek fakadnak minden lépése, minden szava nyomán! Mi hozzáképest csak törpék voltunk!

Azon szavak, amelyeket Dr. Drammes Achenből a német ifjúsági egyesületek központi igazgatója «Az ifjúság bevezetése a legm. Oltáriszentség tiszteletébe» c. előadásának végén a kölni eucharisztikus kongresszuson mondott, zárják be ezen kis értekezést is: «Amidőn egykor az isteni Üdvözítő Jákob kútjánál fáradtan a hosszú vándorlás után a samaritán asszonyt megtérítette és a hitnek megnyerte, hozzájárultak tanítványai és kérték, hogy vegyen magához egy kis ételt fáradt testének megerősítésére. De az Üdvözítő köszönettel elhárítja magától és ráirányítja figyelmüket a lelkek üdvéért folyó munkára. «Nyissátok fel szemeiteket és nézzétek a mezőket; mert már megérték az aratásra». Az isteni Üdvözítővel akarnék ma rámutatni a gazdag aratásra, mely az ifjúság lelkigondozásának mezejét fedi, arra a sok ifjú szivre, melyek csak aratóra várnak, ki összegyűjti őket az Úr csűrjébe. *Albae sunt ad messem!* Tanítsuk meg az ifjúságot, hogy az isteni Üdvözítőt a legméltóságosabb Oltáriszentségben mindinkább megismerje, tanítsuk meg, hogy Őt a legjobb és egyedüli barátjukat valóban és őszintén szeressék; kössük őket bensőn hozzá, hogy az emberi élet legszebb, de legveszedelmesebb korának kísértéseiben és veszedelmeiben erősítse őket! Akkor a felnövekvő nemzedék nem fog aggasztó gondokat okozni, hanem lelkesen az ifjúság isteni barátjának szeretetétől feltüzelve küzdeni és győzni.

SS. Eucharisztia 1912. Nr. 3.

Az Oltáriszentség egy régi tisztelője a Habsburg uralkodóházban.

Károly főherceg.

SZEPTEMBER havában a császárváros ritka fényű és pazar pompájú látványosságoknak színhelyévé válik. Ezeknek a nagyszerű és a szó legmagasztosabb értelmében fölemelő ünnepeknek központja az ostya színében rejtőző Megváltó lesz, ki az egész katolikus világ hódolatát fogadja majd Bécsben. De nemcsak az egyszerű nép és egyéb hívők óriási sokasága, nemcsak egyházi és világi méltóságok, katonai előkelőségek, diplomaták, bibornokok, érsekek és püspökök, hanem magának az uralkodó családnak tagjai is megjelennek ebből az alkalomból a minden-

ség Ura előtt, hogy nyilvánosan és élő hittel megvallják őt. Ősz királyunk, a bécsi nemzetközi eucharisztikus kongresszus legfelső védője szintén eljön s a Habsburg-családban hagyományos ősi, régi kegyelettel fog térdet hajtani az Oltáriszentség előtt és hódolni a királyok Királyának.

Az eucharisztikus kongresszus hivatalos alkalmi képes levelezőlapjain tehát rendkívül találóan örökítették meg azt a jelenetet, midőn uralkodónk egyik őse: Habsburgi Rudolf a legfőbbesébb Oltáriszentséget vivő lelkészszel találkozáva, leszáll lováról, térdre ereszkedik és meghódol Isten előtt. Az Oltáriszentség kultusza ugyanis hagyományos a Habsburgoknál. Ezt különösen megkapóan tudjuk igazolni I. Lipót császár másodszületött fiának, az 1685. október 1-én született Károly főhercegnek példájával, kire a spanyol korona várt, sőt I. József halálával a magyar trón is reászált.

Nem régiben jelent meg dr. báró Nyáry Albert munkája («A bécsi udvar a XVII. század végén»), melyben ismerteti a főherceg nevelőjének, Lovina Ignácnak, a később püspökké lett papnak naplóját. Ebben különösen érdekes és becses adatokat találunk Károly főherceg mély vallásosságáról. Lovina naplójának minden sora báró Nyáry Albert szerint «arról tanuskodik, hogy a praeceptor igazán, szívből szerette növendékét. E mellett azonban nem lehet hizelgéssel vagy részrehajlással vádolni. A dicséretekben mérsékelt s örömeztőbb a mások jó véleményeit írja le, mint a maga bókjait. Épen azért tarthat számot hitelre minden följegyzése. Lovinának nem volt más célja, minthogy lehetőleg mindazon eseményekről, amelyek növendékével vonatkozásban voltak, egészen a saját maga számára följegyzéseket csináljon, hogy idők multával a régi emlékek fölött elmerengessen».

Lássunk most ez előzmények után e naplóból néhány szemelményt. Károly főherceg már zsenge korában tisztelője volt az Oltáriszentségnek. Mikor négyéves korában játszás közben figyelmes lett az utcáról fölhangzó csengetyűszóra, gyermeki ösztönrel, mintha megismerte volna, hogy a szentséget viszik ott, kezével kimutatott az ablakon; hallgatást intett s fölemelte magát, hogy megláthassa a beteghez siető menetet. Az Oltáriszentség oly nagy becsben állott előtte, hogyha az utcán menő, a szent útravalót vivő menetet megpillantotta, azonnal térdreborult szobájában.

A templomban és a körmeneteknél mindenkit meghat a kis főherceg nagy buzgósa, mikor magasra emelt kezekkel, lehajtott fejjel imádkozik, úgy hogy gyakran csodálkozva dicsérő nyilatkozatok hangzanak felé a nép köréből. Az imádságot a főherceg mindig helyénvalónak és hatásosnak tartotta. Ha zivatar volt s villám villámot ért, a mennydörgés pedig szinte alapjában rázta meg a palotát, a kis főherceg imára gondolt s hangosan kezdte énekelni a Mária-litániát. Nevelője egykor elbeszélte neki, hogy egy De France Ágoston nevű istentagadó nemes rögtönösen meg-

tért, midőn hitetlen cimborái közül a villám kettőt lesújtott. «Akinek rossz a lelkiismerete, azt megrémíti a mennydörgés — felelt a kis főherceg — kivált a káromkodót és a szentségszidalmazót.» «Hátha valaki Isten kegyelmében van, mi történik az ilyennel?» kérdezte valaki. — «Az mindjárt a mennybe megy», volt a válasz.

Ilyen vallásos felfogás mellett megtörtént, hogy Krisztus mennybenetele napján való gyónásán a pap egy alkalommal nem találta bűnösnek a buzgó főherceget s nem is mért rá penitenciát.

Ép ilyen tiszteletet ápolt a főherceg a szentmise irányában is. Lichtenstein Antal herceg bár több ízben fejezte ki nagy örömét a fenség vallásosságának láttára, bensőleg nem volt épen túlbuzgó ember s többször megtörtént, hogy elmulasztotta a szentmisét, pedig ő is egyike volt azoknak, kikre szintén rá volt bízva a főherceg nevelése. Fenséges növényedéke azonban megbocsáthatatlan bűnnek tartotta a szentmise elhagyását. Egyszer aztán célzatosan meg is kérdezte, hogy volt-e ma a herceg istentiszteleten? Mikor a válasz tagadólag hangzott, Károly főherceg megróvólag így szólt: «Én félnék, hogy elvesztem Isten kegyét, ha nem járnék misére».

Az ünnepnapok megszenteléséről is megvolt a maga szigorú fölfogása. Mikor egy ízben Thyrhaim gróf vadászni hívta, a következőleg válaszolt: «Bizony jó volna kutyát uszítani és vadászni, de nem ünnepnapon, vagy amikor itthon istentisztelet van. Ezt mindig elé kell helyezni a mulatságnak».

A templomban való figyelmetlenséget mindenkinél nagyon megróta. Ha észrevett valakit, hogy a szomszédjával beszélget a szentmise alatt, olyan szigorú tekintettel méregette végig, hogy az illetőnek legott elment a kedve a beszélgetéstől, sőt volt rá eset, hogy ijedtében el is osont a templomból.

A napot imával és lehetőleg misehallgatással kezdte. Igen gyakran tartatott a maga és apródjai számára lelkibuzdításokat. A gyónásra mindig magábaszállva készült el s már előre boldog volt, hogy meg fog szabadulni bűneitől s ilyenkor rendesen két misét hallgatva, járult a szent áldozáshoz. Az egyik szentmisén, az áldozás előtt, Isten kegyelmét kérve, volt jelen, a másikon pedig utána, megköszönni az Úr irgalmát.

Az Oltáriszentség iránti áhitata természetesen együtt jár a boldogságos Szűz iránti tisztelettel. Mikor a császár fiának nevelését Lichtenstein hercegre bízta, külön lelkére kötötte, hogy a nevelés mindenekfölött vallásos legyen s főképen a szent Szűz iránti tiszteletet csepegtesse be növényedéke szívébe. E tekintetben különben ő maga járt elől legjobb példával, mert a szentmise-hallgatás, vecsernyézés és a gyakori körmenetben való részvét mellett minden héten átlag 3—4 kolostort keres föl, hogy olyan

társaságban lehessen, mely lelki nemesbülését segíti elő. Az amúgy is fogékony lelkű Károly főherceg rajongással tiszteli a boldogságos Szűzet s a legnagyobb hidegekben is belopózik a kápolnába, hogy a Máriaoltár előtt elmondja imáját. A Boldogasszony kisebb zsolozsmáját naponként elvégezte s gyakran átlövagolt Hietzingbe, Bécs akkori külvárosába, hol egy csodatevő Mária-kép volt. Nyaranként pedig minden szombaton vagy szentmisét, vagy litániát hallgatott abban a templomban, melyben a szent Szűz képe állott. Draghi kanonok meg is dicsérte ezért: Kell, hogy a fenség nagy áhitatot érezzen szívében a boldogságos Szűz iránt, mivel oly áhítatosan látogatja őt. Isten meg is fogja áldani ezért, mondotta.

Károly főherceg a schwansdorffi Mária előtt is buzgón könyörgött. Egy neki nagyon becses Mária-kép állandóan ágya fölött szokott lógni s lefekvéskor mindig megcsókolta a boldogságos Szűz képét. Mikor egy ízben Laxemburgba ment nyaralni s az első este szokás szerint ajkához akarta emelni a képet, nagy megdöbbenéssel vette észre, hogy azt elfelejtették bécsi szobájából áthozni. Másnap aztán sietett egy szolgát küldeni a képert.

A szent Lőrinc monostorban álló, XI. Ince pápa által ajándékozott szobor elé pedig ajándékuul erszénye egész tartalmát kiöntötte.

A megszábot számú olvasót rendesen elvégzi s ha másutt nem tudja elmondani a rózsafüzért, akkor a kocsiiban imádkozza le útközben. Egy alkalommal kijelentette Lovinának, hogy soha sem hagyta el az olvasót s nem hagyná el, akármilyen beteg lenne is. Kezdetben ugyan nehéznek látszott előtte a rózsafüzér napi ismétlése, most azonban csaknem lehetetlennek tartaná, hogy abbahagyja. Még a körmenetekben is buzgón imádkozza a rozáriumot, sőt röstelkedve panaszkodott, ha csak egy olvasót tudott elvégezni. Érdekes a megemlítésre az is, hogy ámbár a szeplőtelen Fogantatás dogmáját az egyház csak a múlt század közepén mondta ki, a császári udvarban már ebben az időben találkozunk az «*Officium immaculatae conceptionis*»-szel.

A feszület szintén nagy tiszteletben állott előtte. Írásainak minden lapja fölött ott van a kereszt jele s mikor egyszer Lovina megkérdezte tőle, hogy miért teszi azt oda mindenhová, így felelt: «*Ennek így kell lenni. Minden szerencsésen történik, amit a kereszt jegyében kezdtem meg*». Egy apródját pedig jóakarátulag arra figyelmeztette, hogy máskor ne kezdjen leckéjéhez keresztvetés nélkül.

Folytathatnánk még egyéb példákkal Károly főherceg vallási buzgalmának ismertetését, de azt hisszük, a felsorolt adatok is eléggé igazolják azt, hogy minő áhítatos lélekkel birt a XVII. és XVIII. században ez a Habsburg főherceg s kétségtelen, hogy I. Ferenc József királyunk csak őseinek nyomába lép, midőn az Oltáriszentség iránti hódolatának nap-

jainkban szintén oly nemes példáit nyújtja. Az Eucharisztia tisztelete, mint látjuk, a dinasztíában tradíciókon alapszik s a történelmi előzmények után bizvást remélnünk kell, hogy nem is fog onnan kihalni soha. A vallásosság az uralkodók legszebb erénye s legfőbb kötelessége.

Közli: dr. B. G.

☪ Szent Klára ☪

Aug. 12.

AZ OLASZ földön levő Assiszi-nek két gyöngye van, kik egymásnak kortársai voltak: szent Ferenc és szent Klára. A tökéletesség vágya szent Klárát már gyermekkorában meghódította. A tabernakulum rejtett lakójának, a szentségi Úr Jézusnak jegyese akart lenni. Azért elment nagy kortársához, a stigmatizált szent Ferenchez megkérdezni, hogy miképen őrizze meg liliomát mennyei vőlegényének?

Szent Ferenc zárdába küldte őt. Amint ezt szülei megtudták, erőszakkal akarták onnét elvinni. Klára a templomba menekült s kezével az oltárba fogódzva, kiáltotta:

— Tudjátok meg, hogy Jézus Krisztuson kívül más vőlegény nem kell. Jól megfontolva tettem e választást és nem is akarok e választástól soha elállni.

S a Szentségi Úr Jézus, kinél oltalmat keresett, meglágyította rokonai szívét és ott hagyta őt a zárdában. Ezóta szent Klára még nagyobb bizalommal volt az Oltáriszentség iránt. Minden bajában és szenvedésében ott keresett vigaszt és erőt. Órákat töltött a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt mozdulatlanul, mély imába merülve.



A rosszra való hajlamok akkor hálnak meg mibennünk, ha mi magunk is meghalunk.

Szalézi szent Ferenc.

A XXIII. nemzetközi eucharisztikus kongresszus.

A WIENI eucharisztikus kongresszus majdnem a maga teljes egészében áll előttünk. Most már biztosra vehetjük, hogy kitűnően fog sikerülni s remélhetőleg nagy hatást fog gyakorolni úgy az egyesek lelki életére, mint az eucharisztikus kultusz intenzív fejlődésére. Az eucharisztikus kultusz fejlődéséhez eddig a legnagyobb lökést a nemzetközi kongresszusok adták. A wieni az eddigieket e tekintetben is felül fogja mulni.

Az agitációs munkát már mindenütt befejezték. Ausztriában minden egyes egyházmegyében, sőt nagyobb városban, esperességi kerületekben, egyesületekben külön-külön bizottságok buzgólkodtak, hogy minél számosabban vegyenek részt. Magyarországon az egyházi és világi bizottságokon kívül több egyházmegye és város, az Orsz. Kath. Szövetséggel egyetértően külön szervezték a nagy munkát. Így sikerült sok ezer embert az eszmének megnyerni s őket a részvételre rábírní. S ez nem volt nehéz munka. Minden derék katolikusknak szíve mélyén van az Eucharistia iránt való szeretet s így hamar lángra lobbantak a buzdító szavak.

A kongresszus fénypontja lesz a szeptember 15-én reggel tartandó eucharisztikus körmenet, melyen résztvesz Őfelsége a király, a kir. hercegek, a valóságos belső titkos tanácsosok, a kamarások, a mágnások, a katonaság, a kath. egyesületek s a hívek százezrei — nem is szólva a 10 biboros, 80 püspök, s a papok ezreiről. A legm. Oltáriszentséget Mária Terézia királynőnek külön e célra átalakított aranyos diszhintóján fogják vinni, melyet követni fog Ausztria császára és Magyarország királya: I. Ferenc József az összes főhercegektől, udvarától, minisztereitől kísérvé. Mindnyájan díszgyenruháikban, rendjeleiktől ékesítve, jelennek meg. A püspökök főpapi ornátusaikban: palástban, infulával s pásztorbottal kezükben, a biborosok a cappa maiorban, kíséretükkel.

A kongresszus keretébe beillesztettek egy egyházi koncertet, jeles klasszikus darabokkal. Szeptember 14-én, szombaton délután fél 3 órakor a zeneegyesület dísztermében fog lefolyni. Előadásra kerül: Klafsky «Rosa Mystica»-ja, Hardmann «Utolsó vacsorája». Ugyancsak bemutatnak vetítőképeket, melyek az Oltáriszentségre vonatkoznak.

Magyarországból, az előkelő világ résztvevői közül, ott lesznek a főpapok, továbbá gr. Apponyi Albert, gr. Cziráky Antal, gr. Csekonics Endre, hg. Esterházy Miklós, gr. Esterházy Miklós Móric, hg. Festetics Tasziló, hg. Hohenlohe Klodvig és Egon, gr. Majláth György és József, hg. Pálffy Miklós, őgr. Pallavicini Ede, gr. Somsich Béla, gr. Zichy János és úgy a mágnások, mint az intelligencia számos tagja s a nép ezrei.

Beszédet tartanak: Csernoch, Prohászka, Majláth, Glattfelder, Várady

püspökök, gr. Apponyi Albert, továbbá P. Komárik, Ámon Pál, Makay Lajos, Hanauer Á. J., Mihályfi Á., Galcssek Gy., Révay Tibor, P. Buttykay, P. Szinek, Varga Mihály, P. Csambál, Halmos Ignác és Danieilik József
C. M. y. r.

A XXIII. nemzetközi eucharisztikus kongresszus rendje.

Szeptember 10-én, kedden.

Délután: A pápai követ érkezése és fogadása. Vonulás a Szent István-templomhoz.

Szeptember 11-én, szerdán.

Délután 5—7 óraker a Dómban: *Megnyitó-gyűlés (1. ünnepélyes gyűlés)*. 1. Hivatalos üdvözlések; a pápai breve felolvasása. 2. Ünnepi beszéd a kongresszus alap gondolatáról: Testamentum Jesu Christi (prae-sentia realis, imádás). 3. E szent örökség vétele, terjesztése és védelme. (A laikusok segítőmunkája, eucharisztikus apostolkodás, missiók.)

Este 8 óraker a Dómban: *Esti ájtatosság*. Püspöki szentbeszéd, rövid áldás. (Más nemzetek részére az esti szentbeszéd az erre a célra meghatározott templomokban tartatnak meg.)

Szeptember 12-én, csütörtökön.

Reggel 6—8 óraker: Szentmise és szentáldozás Wien valamennyi plébániatemplomában.

Reggel 8 óraker a Dómban: *Ünnepélyes nagymise*, szentbeszéddel.

Délelőtt 10—12 óraker: *Szakosztályi ülések*: Szent Ágoston templomában; *Aszkézis*: a) *papok részére*. Előadási tárgyak: 1. Aquinói szent Tamás és az eucharisztikus officium. 2. A «Miatyánk» kenyérekérelmének jelentősége. 3. A pap gondoskodása az eucharistia iránt. (Rubrikák, templomdiszítés, ministránsok, templomszemélyzet). 4. Abstinens mozgalmak.

Am Hof: *Az ifjúság gondozása*. Előadási tárgyak: 1. Mennyiben lehet a pápai rendelkezéseket az iskolaköteles ifjúságnak gyakorlati irányban követni és az esetleges akadályokat legyőzni. 2. Az iskolából kikerült ifjúságnak a szentségekhez való járulása. 3. Hogyan lehet az ifjúság részére a szentmise látogatását a leggyümölcsözőbbé tenni.

Schotten: *Akadémiai szakosztály*. Előadási tárgyak: 1. Panis angelicus. 2. Akadémiai istentisztelet és az ifjúsági lelkipásztorkodás. 3. Diákkotthonok.

Az egyházművészeti kiállításban (I. Wollzeile 45.). *Eucharisztikus művészet*: a) *képzőművészet*. 1. Előadás az eucharisztikus kiállítás alapelveiről. 2. A kiállítás bemutatása.

Délután 2—4 óraker Szent Ágoston templomában: *Aszkézis*: b) *laikusok részére*. Előadási tárgyak: 1. A lelki szentáldozás (gyakorlati oktatás). 2. A legfölségebb Oltáriszentség látogatása. (Miselátogatás.) 3. A gyónás- és szentáldozáshoz való járulás. (Buzdítás a gyakori, esetleg mindennapi szentáldozásra.)

Am Hof: *Akadémiai szakosztály (theologusok részére)*. Előadási tárgyak: 1. Ad Deum, qui laetificat iuventutem meam! 2. Eucharistia és paedagogia. 3. A theologus és a diákgondozás.

Schotten: *Eucharisztikus művészet*; b) *zeneművészet*. Előadási tárgyak: 1. Eucharistia és zeneművészet (dogmatikus és lithurgiai). 2. A mise- és szentségének lelkipásztori jelentőség. 3. Hangszerzene az istentiszteletnél.

Délután 5—7 óraker a Dómban: *II. ünnepélyes gyűlés*. Beszéddek. 1. Manna de coelo descendens (az eucharistia nem fejlődött ki sem a zsidóságból, sem a pogányságból, hanem Jézus Krisztus által alapított örökségünk). 2. A tridenti zsinat. 3. Az Eucharistia a Habsburg-birodalom történetében.

Este 8 óraker a Dómban: *Esti ájtatosság (úgy, mint az előző napon)*.

Szeptember 13-án, pénteken.

Reggel 6—8 óraker: Szentmise szentáldozással, valamennyi wieni plébániatemplomban.

Délelőtt 8—10 óraker a Dómban: *Ünnepélyes nagymise*, szentbeszéddel.

Délelőtt 9—10 óraker Votivkirche: *Szentségimádás* a papok és világiak részére (bevezető konferenciával).

Délelőtt 10—12 óraker: *Szakosztályi ülések*:

Szent Ágoston templomában: *Női apostolkodás*. Előadási tárgyak: 1. A család reformálása az eucharistia által. 2. Chantali szent Franciska. 3. Nők szolgálata a lelkiek terén (világi hitoktatás, a haldoklókról kellő időben való gondoskodás, házi betegápolás, oltáregyesületek, vasuti missziók).

Am Hof: *Nagyvárosi lelkipásztorkodás*. Előadásra kerülő tárgyak: 1. Szentbeszéd, mint a mise része. 2. Az istentisztelet rendjének kihirdetése és terjesztése. 3. Az utolsókenet szentsége.

Schotten: *A legfölségebb Oltáriszentség történelme és archeológiája*. Előadásra kerülő tárgyak: 1. Eucharisztikus ábrázolások a római katakomb-

bákból. 2. A legfölségesebb Oltáriszentség állandótartásának története. 3. Megbeszélés: hogyan lehet a latin-görög ritus egyöntetűségét kidolgozni.

Délután 1—3 óraker a Musikvereinsaalban: A délelőtti női gyűlésnek vitával egybekötött folytatása.

Délután 3—4 óraker Salesianerinnenkirche: *Az oltár- és imaegyesületek szentségimádása*. Bevezető előadás a templomi szerelvények szimbolikájáról.

Délután 2—4 óraker Am Hof: *A lelki gondozás segédszervei*. Előadásra kerülő tárgyak: 1. A katolikus egyesületek belső élete és az eucharistia. 2. Egyesületi működés kifelé és az eucharistia. (A különböző egyesületek miselátogatása stb.) 3. Nyomatványok az eucharistia szolgálatában (papi naptárak, papi folyóiratok, népkönyvtárak stb.)

Schotten: *Unionista törekvések*. Előadásra kerülő tárgyak: 1. Chrysostomus, mint eucharisztikus doktor. 2. Az Eucharistia útján az egységhez. 3. Az «Epiklezis» kérdésének legújabb állása. 4. A szent Eucharistia az Unió történetében.

Este 5—7 óraker a Dómban: *III. ünnepélyes gyűlés*. 1. Szent Alfonz és szent Hofbauer, M. Kelemen. (A jansenizmus elvi és gyakorlati legyőzése. Gyakori szentáldozás és ünnepélyes istentisztelet.) 2. Az Eucharistia és a rendi élet. (A szentáldozás hatása.) 3. A lelkipásztori munkában való megújulás.

Este 8 óraker a Dómban: *Esti ájtatosság* (mint az előző napon).

Szeptember 14-én, szombaton.

Reggel 6—8 óraker: *Szentmise szentáldozással*. Wien valamennyi plébániatemplomában.

Reggel 8 óraker a Dómban: *Ünnepélyes nagymise*, szentbeszéddel.

Délelőtt 11—1 óraker a Dómban: *Záró ülés*. (IV. ünnepélyes gyűlés.)

Beszédek: 1. Általános jelentés és a szakosztályi határozatok fölött szavazás. 2. A «szép» birodalma és az Eucharistia. 3. A szent Eucharistia és az Egyház jövője. 4. Hivatalos záróbeszédek.

Délután: *Gyónás*.

Szeptember 15-én, vasárnap.

Reggel 6—8 óraker: *Általános szentáldozás* a kongresszus résztvevői számára Wien összes templomában.

Reggel 8—1/210 óraker a Dómban: *Ünnepélyes nagymise*.

Délelőtt 10—1 óraker: *Ünnepélyes körmenet a legfölségesebb Oltáriszentséggel*. A Szent István-templomtól a Wollzeilen és Ringstrassen át a várkapuhoz, itt mise és ünnepélyes áldás, azután a körmenet eloszlása a Kohlmarkton és Grabenen át.

Ezen általános rendnek keretében minden egyes ország, nép hívői számára különleges ájtatosságok tartatnak azoknak saját nyelvén, oly célból, hogy a nyelvi különbségek ne szolgáljanak akadályul a hivek épülésének.

A magyar csoportnak rendje a következőkben állapítottatott meg:

Értekezletek: Szeptember 12-én d. u. 2—4 órákor. A papság és a hivek együttes értekezlete. Elnök: Csernoch János dr., kalocsa-bácsi érsek.

a) Az Eucharistia tiszteletének története Magyarországon. Előadó: P. Komarik István S. J. (Kalocsa.)

b) Az Oltárszentség kultuszának előmozdítása a papok és világiak részéről. Előadó: Ámon Pál tb. kanonok, plébános (Ujvidék).

c) Az Oltárszentség és az intelligencia. Előadó: Prohászka Ottokár dr., székesfehérvári megyés püspök.

Szeptember 13-án d. u. 2—4 órákor: A papság értekezlete. Elnök: Mailáth Gusztáv Károly gróf, erdélyi megyés püspök.

a) Az eucharisztikus irodalom, különös tekintettel a szentbeszédre. Előadó: Makay Lajos dr., intézeti lelkész (Budapest).

b) A papok eucharisztikus társulata. Előadó: Hanauer A. István dr., a papok eucharisztikus társulatának igazgatója.

c) A papok feladatai a gyakori szentáldozás körül, főtekintettel a gyónószékre. Előadó: Mihályfi Ákos dr., egyetemi tanár.

Szeptember 14-én d. u. 2—4 órákor: Az oltáregyesületek és egyéb eucharisztikus egyesületek értekezlete. Elnök: Glattfelder Gyula dr., csanádi megyés püspök.

a) Az oltáregyesületek közelebbi és távolabbi feladatai. Az oltáregyesületek nem pusztán nőegyesületek. A választmány, a terjesztőnk és a nőtagok szerepe az oltáregyesületekben. Előadó: Galcsék György dr., apátkanonok (Vác).

b) Az oltáregyesületek viszonya a többi hitbuzgalmi társulatokhoz. A naponkénti szentséglátogatás társulata. Az eucharisztikus gyermekszövetség. Előadó: Kánter Károly prelátnak, királyi várplébános, a budapesti központi oltáregyesület igazgatója.

c) Az oltáregyesületek szervezése, egymáshoz való viszonya; az oltáregyesületek országos szövetsége. Előadó: Révay Tibor dr., érseki titkár (Kalocsa).

Esti ájtatosságok: Szeptember 12., 13. és 14-én este 8 órákor magyar nyelven a kapucinus-rend templomában; tót nyelven a Szent Ágoston-templomban.

Magyar szentbeszédet mondanak: Buttykay P. Antal, Szinek Izidor, Varga Mihály; tótot: Csambál András S. J., Halmos Ignác, Danielik József C. M.

Az utazásra, elszállásolásra, a kongresszusba való belépésre nézve a központi bizottság a következő tájékoztatást adja:

Az utazásra vonatkozólag úgy a magyar állam területén lévő összes vasutak, mint az osztrák államvasutak kedvezményt biztosítanak, úgyhogy *Budapesttől Wienig* az útiköltség:

Gyorsvonaton:	I. osztály	23	korona	50	fillér,
«	II. «	15	«	40	«
«	III. «	7	«	70	«
Személyvonaton:	I. «	16	«	50	«
«	II. «	10	«	50	«
«	III. «	4	«	85	«

A gyorsvonaton III. osztály csak az esetben használható, ha az utazó különvonathoz csatlakozik, mert III. osztályú kocsik csak ily vonatoknál lesznek.

A kedvezményes jegy váltására jogosító igazolványok a központi bizottságnál (Országos Katholikus Szövetség) 1 korona kiállítási illeték ellenében kaphatók, de csak azoknak, akik kongresszusi jegyet váltottak.

A kongresszusra 4-féle jegyet adnak ki: 10, 6, 2 és 1 koronáért.

A 10 koronás jegy az összes üléseken való részvételre s az összes kiadványokra;

a 6 koronás az összes üléseken való részvételre;

a 2 koronás egy nap ülésein való részvételre;

az 1 koronás csak a körmeneten való részvételre jogosít.

A magyar csoport jelvénye 1 koronába kerül.

A nagy körmeneten — melyhez csak férfiak csatlakoznak — az egyes nemzetek külön csoportban s azon belül az egyes testületek zászlók alatt vesznek részt, ami már önmagában is fontossá teszi, hogy az önálló Magyarország imponáló tömeggel jelenjen meg.

A körmenethez nem csatlakozó közönség részére tribünöket állítanak fel, melyre a hely minősége szerint később megállapítandó árban, különböző jegyek adatnak ki.

Valamennyi katolikus szervezet (kongregációk, szent Ferenc III. rendje, oltáregyesületek, körök stb.) minél tömegesebb részvételére számítunk és ezek között kívánatos, hogy a magyar katolikus egyetemi és főiskolai hallgatók is, mint a nemzeti csoporthoz csatlakozó külön testület, minél nagyobb számmal vegyenek részt. A wieni katolikus diákegyesületek már ez irányban felhívást intéztek a magyar ifjúsághoz, melynek szervezeteit a központi bizottság (az Országos Katholikus Szövetség) ezen az úton is figyelmezteti s egyúttal értesíti, hogy jelentkezéseik szintén a központi bizottság útján történnek.

Az elszállásolás részint csoportosan (iskolákban, egyesületekben, nagyobb termekben), részint egyénenként (magánlakásokon és szállodákban) történik. Ára 1 koronától felfelé, oly összegben, amint azt a jelentkező kívánja és aminek megfelelő elhelyezéséről gondoskodik a rendezőség.

A központi bizottság (Országos Katholikus Szövetség) a következő beosztás szerint:

Szeptember 11-én délutántól 15-éig estig az utazás, elszállásolás és ellátás költségének fedezéséről

I. csoport	140 korona,
II. "	100 "
III. "	80 "
IV. "	60 "
V. "	40 "

lefizetése ellenében gondoskodik, úgyhogy az I-ső csoport I-ső, a II. és III. csoport a II-ik, a IV. és V. csoport a III-ik osztályon utazik; az I—IV. csoport egyéni, az V. csoport tömeges elszállásolást kap; egyéni elszállásoláshoz azonban csak az I. csoport tagjai lathatnak külön szobában.

Több oldalról hangzott el az a kívánság, hogy a magyar csoport a kongresszussal kapcsolatosan Máriaczellbe zárandokoljon. Jelentkezést erre a központi bizottság (Országos Katholikus Szövetség) elfogad s a feltételeket, az osztrák bizottsággal megállapítva, utólag közli.

A kongresszusra való jelentkezés a központi bizottsággal (Országos Katholikus Szövetség), a kongresszusi jegy s a vasuti igazolvány árának egyidejű beküldése mellett közlendő, megjelölve egyúttal, hogy a központi bizottság útján óhajtja-e az utazást, vagy az utazást, elszállásolást és ellátást is együtt, amely esetekben a csoportszám is megjelölendő és az utóbbi költségek 1912. augusztus 10-éig megküldendők.

Ezek szerint a jelentkezésnél három főcsoport alakul ki:

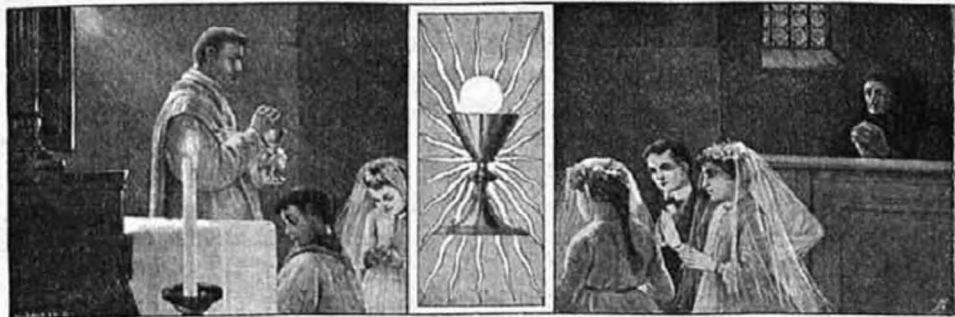
a) azok, akik csak a részvételt jelentik be;

b) azok, akik a részvételt jelentik be s az utazás rendezését is a központi bizottságtól óhajtják;

c) azok, akik részvételre jelentkeznek s az utazás, elszállásolás és ellátás rendezését is a központi bizottságra bízzák.

Jelentkezések Magyarországról csakis a központi bizottság (Országos Katholikus Szövetség) útján történnek, mely egyúttal bármely érdeklődésre a kellő felvilágosítással szolgál.





GYAKORI SZENTÁLDOZÁS.

Rovatvezető: REVICZKY ALADÁR főmunkatárs.

A gyakori szentáldozás a négereknél.

GY CHILONGAI misszionárius írja, hogy a négerek azt tekintik a leg-érzékenyebb büntetésnek, ha nem engedtetik meg nekik a gyakori szentáldozás, mert nagyon belátják, hogy nemcsak a testnek, de a léleknek is szüksége van táplálékra, hogy éljen és fejlődjék. Kétszázötven megtért néger közül 140—150 hetenkint járul a szentáldozáshoz, rendszeresen vasárnap; 30-án pedig naponként áldoznak.

Mariya misszióállomáson a napi áldozók száma több, mint száz. Az évi gyónók száma 59.000, az évi áldozások száma 101.847.

P. Monllec rubagai misszionárius azt írja, hogy hiveiket folyton buzdítják a gyakori áldozásra, melynek az lett az eredménye, hogy mult évben 104.971 volt az áldozások száma s hogy a hitélet ennek következtében folyton emelkedik.

A terményeiben oly gazdag Kisubi községben, mely még pár év előtt pogány volt, s mely ma a kereszténység virágzó községe, a mult évi áldozások száma meghaladta a 28 ezret. A vasárnapi áldozók száma 200, a naponkintieké 40—42. Annál nagyobb érdemül kell ezt nekik beadni, mert a keresztények szanaszét messze távolságokban laknak a templomtól. Ha a 115 néger misszióállomást figyelemmel kísérjük, azt tapasztalhatjuk, hogy a gyakori szentáldozás a négereknél rohamosan terjed. Beszéljenek maguk a számok, melyek az egyes évekből az áldozások számát jelentik:

Év:	Áldozások:	Év:	Áldozások:
1898-ban	174.778	1908-ban	1,027.939
1900-ban	285.206	1909-ben	1,479.999
1904-ben	529.602	1910-ben	1,767.778
1907-ben	784.259		

Ezzel nem akarjuk azt mondani, — folytatja a misszionárius — hogy az összes áldozók szentek, mert hiszen pogány környezetben élnek s néger vér foly ereikben, csak azt akarjuk jelezni, hogy hiveink igen jóakaratuak s hogy tudják, hol meríthetnek küzdelmes életükben erőt, kegyelmet, bátorságot, vigasztalást. Fekete testvéreink gyakran járulnak az Úr asztalához és ez a gyakori áldozás csodás hatásokat hoz létre a négernek lelki életében: megjavulnak s mindinkább élnek az evangélium szellemében.

Valóban néger testvéreink példát adnak nekünk európai fehér testvéreinknek, hogy hogyan kell értékelni a gyakori szentáldozást s hogyan kell azt megvalósítani.

Kövessük példájokat!

Schuster, seckau püspök a gyakori áldozásról.

ASZENTÁLDOZÁS által az Isten és az ember úgyszólván eggyé lesznek. Ennek az egységnek nincs jobb eszköze, mint a szentáldozás. Az Oltáriszentség iránt való bensőséges áhitat és szeretet csodálatosan erősíti hitünket, keresztény reményünket, bizalmat csepegtetve szívünkbe Isten iránt és felgyújtja bennünk az Isten és felebarát iránti szeretetet. Erre főleg napjainkban igen nagy szükség van.

Az Úr Jézus az Oltáriszentségben imádkozik érettünk, megszentel minket áldásos jelenlétével s a legbensőbbben egyesül velünk a szentáldozásban.

Mi emberek, az után vágyódunk, hogy az Istennel minél tökéletesebb módon egyesüljünk, mert a Teremtő ezen vágyat szívünkbe oltotta. Ez a vágy a maga teljességében valóra vált, midőn az Úr Jézus a legm. Oltáriszentségben átadta magát az embereknek. Csak így lehetséges, hogy őt minden ember láthassa, hogy ő mindenkihez közel és minden helyen egy ugyanazon időben legyen. Igen, csak ily módon lehetséges, hogy az emberekkel valóban és a legbensőbbben egyesülhessen — a szentáldozásban.

A kenyérnek Krisztus testévé és vérévé való átváltozásában és a szent Ostya vételében jön az Úr az emberi lélekbe, hogy hasonlóvá tegye azt magához. Itt szellemileg ugyanaz történik, mint a vassal a tűzben. A vas magában véve hideg, kemény és sötét színű. De ha a tűzbe teszik, úgy csakhamar meleg, hajlítható világos, izzó és fénylő lesz, mint a tűz maga. Így az ember is, ha Krisztussal egyesül, bizonyos mértékben elveszi az ő szent tulajdonságait. Azért nincs hatásosabb eszköz az üdvösség elnyerésére, mint a szentáldozás. A méltó szentáldozás tompítja s

ollogatja a testben a szenvedély tüzét, mert, midőn Krisztus teste érinti a mi testünket, akkor a gonosz hajlammak távoznia kell s helyt adni a szellemnek. A méltó szentáldozás eltörli a bűnnek maradványait, miként a tűz elemésztí a gázt, melyet a földműves rakásba hord és meggyújt.

A méltó szentáldozás növeli bennünk a megszentelő kegyelmet, a méltó szentáldozás az az isteni szeretet, mely az embert összeköti Istennel, mintegy áthatja Istennel, természetfeletti szépséggel ékesíti föl s Istenhez hasonlónak teszi. A méltó szentáldozás nyomába még igen sok más kegyelem is vonul, melyek az embernek erőt, képességét adnak, hogy állásában körülményei között úgy tudjon élni, hogy egykor örök üdvösségét elérhesse. Így lesz Jézus a szentáldozásban a lélek megszentelője.

Jézus a legméltóságosabb Oltáriszentségben erősíti és lelkesíti tanítványait, hogy az erényekben s az életszentségben előre haladjanak, erősíti s lelkesíti azokat, kik őt szeretik, hogy hőstetteket vigyenek végbe s ha kell, nagy áldozatok hozatalára is készek legyenek.

Kedves hivek, a szentáldozáshoz mindig méltó előkészülettel járuljatok, mert számunkra nincs nagyobb üdvöszkőz, mint az angyalok kenyere a vándorok eledele, a haldoklók útravalója.

Járuljatok gyakran a szentáldozáshoz ti ifjak és leányok! Tisztaságtok megőrzéséhez hatalmas védőre van szükségtek; Jézus a legm. Oltáriszentségben a tiszta lelked vőlegénye — Ő megvédi lelketek ártatlanságát.

Járuljatok gyakran a szentáldozáshoz ti családtyák és családanyák. Hiszen a családban annyi alkalom és indítók kinálkozik erre: kísértések, veszedelmek, betegségek, gondok, csüggedések, szerencsétlenségek és mindenféle anyagi és lelki szükségletek. Nektek szükségtek van hűséges barátira, segítőre, tanácsadóra: Jézus a legm. Oltáriszentségben a legjobb és leghűségesebb barátja a családnak, aki mindig tud és akar is segíteni.

Járuljatok gyakran a szentáldozáshoz főleg ti férfiak, kik a mai világban a legtöbb és legnagyobb lelki veszélyeknek vagytok kitéve: a hit és erkölcs megtagadása veszélyeinek. Az Úr Jézus az erő és állhatatosság forrása; áldozatok gyakran s Ő értelmet s hősi lelkületet ad nektek, mellyel az ellenséget legyőzhetitek.

Szent Ágoston szavaival ismétlem: Isten mindenhatóságában többet nem adhatott, bölcsességében többet nem tehetett, gazdagságából többet nem meríthetett, miután nekünk adta a legméltóságosabb Oltáriszentséget.

Mózes, a te nagy szolgád és különös barátod el nem rothadó fából épített szekrényt s azt legtisztább arannyal vonta be, hogy abba helyezze a törvény tábláit; s én romlandó teremtmény, én merészjellek téged, a törvény szerzőjét és az élet adóját könnyelműen magamhoz venni?

Kempis Tamás.



GYERMEKVILÁG

Rovatvezető: DR. SZVLLABA EMIL

Francia történet.

SZENT JÁNOS apostol, az első áldozók mintaképe, írja az ő evangéliumában, hogy az Úr Jézus az ő születésekor a sajátjába jött, de övéi be nem fogadták; azokat pedig, akik befogadták, Isten gyermekeivé tette. Sajátjába jött, mert az egész világ és minden embernek a szive az övé. De be nem fogadták: hiszen istállóban kellett születnie és 33 év múlva még Jeruzsálemből is kihurcolták, hogy keresztrefeszítsék, mintha arra sem lett volna méltó, hogy meghaljon a szent városban. Ez a szomorú dolog folytonosan ismétlődik. Ismétlődik Jézus naponkénti születésekor is, mikor leszáll az égből az oltárra és a kenyér s a bor külső színét veszi magára. Nagyon sok ember él a világon, aki ellensége a legméltóságosabb Oltáriszentségnek; nemcsak maguk nem veszik magukhoz, hanem azt sem akarják, hogy mások áldozzanak és kivált Jézus kedvenceit, a gyermekeket nem engedik az Úr asztalához. Lássunk egy esetet, hogy sajnálni tudjuk ezeket a szegény gyermekeket és jobban megbecsüljük legfőbb kincsünket, a szentáldozást.

A példát Franciaországból veszem. Ez az az ország, melyben valamikor igen sok szent élt; ahonnan, mint máskor megírtam, 700 évvel ezelőtt a gyermekek egész serege elindult, hogy Jeruzsálemből elűzze a pogány törököt; az az ország ez, ahol Lourdes városa fekszik, ahol számtalan csoda történik — és az embereknek igen nagy része mégis teljesen hitetlen; nem akarják elhinni, hogy maga az édes Üdvözítő lakozik a kenyér külső színe alatt.

Egy-két évvel ezelőtt történt. Állami hivatalnok volt az apa. Sok gyermekkel áldotta meg az Úr Isten s ő igaz keresztény módon szerette őket. De ime, egyik nap nagyon szomorúan tér vissza hivatalából. Gyer-

mekei, köztük Mária is, csodálkoznak s maguk is szomorkodni kezdenek. Apa máskor mindig édesen mosolyog, mikor gyermekeihez hazatér, ma pedig, mikor kivált a kis Máriát látja, még könnyezni is kezd. Ugyan mi rosszat tehetett Mária. Hiszen épen az első szentáldozásra készül, külön oktatásra jár s amit ott hall, mind megfogadja! Már pedig ott csak olyant tanítanak, ami a jó szülőknek örömet okoz! Miért szomorodik el tehát az apa különösen akkor, mikor Máriát látja?

Elmondja a mamának. «Édes jó feleségem — így szól, mikor a



A nagyváradai Immaculata-intézet, melynek összes növendékei tagjai az euchi. Gyermekszövetségnek.

gyermekek elmennek — nehéz a szívem, de nem tehetek máskép. Ma behívott magához az én főnököm és ezt mondta: Hallottam, hogy leánykája az első áldozók oktatására jár. Ennek nem szabad lennie. Ha tovább is járhatja oda, elveszíti hivatalát, elveszíti kenyerét. Mit tehettem? ne legyen gyermekeimnek betevő falatjuk sem? Megigértem, hogy szegény kis Máriánk nem fog a szentáldozáshoz járulni». Az anya szive összeszorul, sír, de még jobban sír a kis Mária, amint ezt megtudja. Tehát az ő lelkében nincs hely az édes Üdvözítő számára, nem engedi egy gonosz, hitetlen ember, atyjának főnöke! Ó, de boldogok más országok gyermekei — így sóhajtott föl — ahol a gyermekeknek nem tiltják a szentáldozást, hanem inkább örülnek, mikor őket az Úr asztalánál látják!

Az Úr Isten megkönyörült a jó Mária lelkén, megkönyörült atyján is: beláttatta vele, hogy nagy hibát követett el, mikor nem engedte kis leányát a szentáldozáshoz. Mert az apának inkább kenyerét kellett volna elvesztenie, hogysesz gyermeke lelkét az angyali kenyér, a szentáldozás nélkül hagyja. Megmutatta az Úr Isten az apának, hogy a hitetlen főnök még rosszabbat is fog tőle követelni. A kis Máriának még egy testvérkéje született. Az apa meg akarta kereszteltetni. Ámde magához hivatja ismét a főnöke és így szól: «Uram, ha ezt a gyermekét megkeresztelteti, elveszíti hivatalát, elveszíti kenyerét». Kitér erre a keserűség a szegény apából: «De már — így kiált föl — ha mindnyájan éhen halunk is, azt nem engedem, hogy szegény gyermekem pogány maradjon!» Megkereszteltette gyermekét s elvesztette hivatalát, elvesztette kenyerét. Most már a kis Mária is járulhatott a szentáldozáshoz. Mekkora ár ez a szent keresztiségért, a szentáldozásért!

A mindennapi kenyeret kellett érte adni! S ők odaadták, igazán úgy tettek, mint régente a keresztény vértanúk!

Eddig ez az egy történet a sok szomorú eset közül, amelyek ma-napság Franciaországban történnek. Valóban így történt: magyar pap beszélt el nekem, aki Franciaországban lakik. Hogy aztán mi történt tovább a családdal, kapott-e az apa másutt valami munkát, vagy koldulniok kellett-e, éhenhaltak-e, nem tudom. De annyi bizonyos, hogy ők a szent keresztiségnek és a szentáldozásnak valóságos vértanúi.

Ebből pedig az következik, kis olvasóm, hogy felelj meg magadnak az Úr Isten előtt a következő kérdésekre:

Éhséggel büntetnek engem, ha a szentáldozáshoz járulok?

Elveszik érte szüleimtől a kenyeret?

Többre becsülöm-e az angyali kenyeret a testi kenyérnél, vagyis általában minden földi dolognál? Ha igen, megmutatom-e azt azzal, hogy minél gyakrabban járulok a szentáldozáshoz?

Örülök-e, hogy szabad annyiszor áldoznom, ahányszor csak akarok? De ha örülök, kész vagyok-e örömben kivált azzal a bűnnel fölhagyni, amelyet legtöbbször követek el?

Tégy úgy, amint lelkiismereted mondja és lassanként annyi jót fogsz tenni, hogy az Úr Isten szemében te is a szentáldozás vértanuja leszel. Azonkívül ki tudja, nem-e a te kérésedre is fogja az Úr Isten meglágyítani egy-egy hitetlen ember, vagy könnyelmű gyermek szívét, aki az Oltáriszentséget nem szereti? Mily öröm és boldogság lesz egykor a a mennyországban hallanod, hogy ezt az embert, ezt a gyermeket a te imád mentette meg az örök kárhazottól!

Szentséget vivő gyermek.

EZERKILENC SZÁZNYOLCBA történt. A francia katonák sorban támadták a vallásos tiroli nép falvait és városait. Kegyetlenségük sokszor az Úr Jézust sem kímélte meg az Oltáriszentségben. Ettől félték leginkább Szoldateska jámbor lakói, mikor az ellenség feléjük közeledett. De mit tegyenek? Lelkészüik messze volt a hegyekben valamelyik betegnél. Összeültek tehát a falu öregjei tanácskozni. Az őszhajú férfiak közül senki sem merte az áldozatókelyhet megérinteni. Ekkor előállott egy magas-termetű férfiú s ezeket mondotta:

«Férfiak méltatlanok vagyunk arra, hogy megérintsük az Úr szent edényét. De talán az Úr Isten megengedi, hogy az én hároméves kis lánykám vigye. Lelkén még ott ragyog a megszentelő kegyelem, bűn azt el nem homályosította és az Úr Jézus úgyis annyira szereti a gyermekeket».

Az ajánlatot elfogadták. A sekrestyés kinyitotta a szentségház ajtaját. Vele együtt nagy tömeg nézte térdreborulva a megható jelenetet, amikor a kis leány, kit atyja tartott a karján, keblére ölelte az áldozató-kelyhet. S a mosolygó gyermek boldogan szorította kis szívéhez a kincset. Atyja pedig vitte a rejték helyre kettős kincsét: Az Urat és gyermekét.

Ugy-e, gyermekeim, szívesen lettetek volna a kis leány helyében? No hát titeket még jobban szeret az Úr Jézus, mert akár naponként is szívesen szívetekbe száll, csak tartsátok azt tisztán és menjetek gyakran a szentáldozáshoz.

300 francia gyermek a pápa előtt.

ATAVASSZAL 300 francia gyermek zarándokolt le Rómába hitoktatóik vezetése alatt, hogy Őszentségének megköszönjék, hogy a kis gyermekeknek is megengedte a szentáldozáshoz való járulást. Midőn Rómában a vonatról kiszálltak, 1000 olasz gyermek mosolygott feléjük s üdvözölte a kis francia testvérkéket.

A római pápa a gyermekzarándokokat palotájának (a vatikánnak) kertjében fogadta fényes udvari kíséretétől környezve. Midőn a pápa trónján helyet foglalt, egy 11 éves fiúcska mondott kedves kis beszédet, Őszentségéhez intézve, azután egy 12 éves fiúcska nyújtott át a pápának négy könyvet, melybe azon gyermekek nevei voltak beírva, kik március 19-én, Őszentsége nevenapján az Úr asztalához járultak, szentáldozásukat a pápa szándékára ajánlották föl. Ezen gyermekek száma: 135.330. Őszentsége rendkívül meg volt hatva, midőn hallotta, hogy mennyire szeretik őt a francia gyermekek, kik névnapjára azzal kedveskedtek neki, hogy 135.330-an szentáldozást ajánlottak föl érte.

Oszentsége a gyermekeket megőlelte, kézcsókra bocsátotta s mind-egyiknek egy-egy Jézus szent Szive-érmet adott. A jelenet oly fölemelő volt, hogy a jelenlevő szülők örömkönnyekeket hullattak. A pápa végül áldását adta rájuk s midőn távozott, még egyszer hátrafordult s nyájasan mosolyogva integetett a kis zarándokok felé. Másnap mindnyájan közösen járultak a Maria Maggiore-templomban a szentáldozáshoz, melyet Vannu-telli biboros kezéből vettek. A gyermekek soha életükben nem fogják elfelejteni római kedves emlékeiket.

J. P.

Egy generális

LAMORICIÉRE francia generális mintája volt a hősöknek. Sok csatában tűntette ki magát. De még a legveszedelmesebb időkben is pontosan megtartotta vallási kötelességeit. Még a bűjtöt sem mulasztotta el, pedig ez háborús időben nagyon nehéz. Különösen a szentmisére szeretett menni, de ha nem hallgatható, akkor otthon imádkozta el a mise-imákat. 1845-ben Algeria afrikai államnak katonai kormányzója lett. Mikor azonban IX. Pius pápát megtámadták gonosz ellenei, mindjárt otthagya a hatalmas III. Napoleon francia császár szolgálatát és a szorongatott pápa segítségére sietett.

Az Eucharisztikus Gyermekszövetség tagjaihoz.

Kedves Gyermekeim!

Töletek bocsánatot kell kérnem, és pedig azért, mert valamit nem lehetett megtartanom. A főlvételi lapon ezt olvashatjátok: «A tagoknak névsora s az őket érdeklő dolgok az *Örökimádás* c. folyóirat *Gyermekevilág* c. rovatában közölnetnek». Hála legyen a jó Istennek, oly sok száz meg száz gyermek jelentkezett a szövetségbe, hogy a sok hely elfoglalása miatt a névsort — legnagyobb sajnálatunkra — nem közölhetjük. Midőn az Eucharisztikus Szövetséget megalkottuk, nem reméltük, hogy egyszerre meghódítja az a tí kis sziveteket s hogy seregesen fogtok a szövetségbe lépni. Azt azonban föl fogjuk említeni, hogy milyen helyekről és hányan léptek be. Kedves Gyermekeim, az a fő, hogy neveitek az Élet könyvébe legyenek beírva. Arról a kis kitértekről, hogy neveiteket az eucharisztikus Úr Jézus lapjában olvashatnátok: mondjátok le s hozzátok meg Neki ezt a kis áldozatot. Remélem, nekem is megbocsátotok s azért imádkoztok, hogy minél több jóakarató gyermeket küldjön az Úr Jézus az «Eucharisztikus Gyermekszövetség»-be.

Igazgató bácsi.



Röptében a nagyvilág körül.

Eucharisztikus triduum. Június 3., 4., 5., 6-án volt Récsén, Pozsony-megyében triduum. Végezték Bubnics, Révay és Greguska plébános urak. A nép a sürgős munka dacára reggel, este résztvett a szentbeszédeken. A nagy lelkesedéssel elmondott szavak sok lélekben fellobogtatták a Jézus iránti szeretetet. Legnagyobb volt a hatás a kicsinyeknél. *153-an beiratkoztak az eucharisztikus gyermekszövetségbe.* És azóta buzgón járulnak az Úr asztalához. Javarésze naponként áldozik. Szorgalmasan járnak szentmisére és a templomban illedelmesen viselkednek. Jézus maga tanítja őket, hogy kell a templomban viselkedni. Ez a kis mustármag, amelyből majd terebélyes fa lesz. E három nap alatt az áldozók száma volt 2700.

Vác. A váci megyés püspök úr nagyszabású mozgalmat indított egyházmegyéjében a bécsi eucharisztikus kongresszus érdekében. Szándéka minél szélesebb néprétegeket a kongresszuson való megjelenésre bírni. Ép azért nagy terjedelmű egyházmegyéjének több városában értekezletet szervezett. Az értekezletek központi helyei voltak: Vác, Kecskemét, Hódmezővásárhely és Szolnok. Sikerüket biztosította gazdag tárgysorozatuk, melyet a következőkben adunk.

Július 3-án Kecskeméten. 1. Dr. Galcsék György: A nemzetközi eucharisztikus kongresszusról és az oltáregyesületekről. 2. Révész István: Gyakori szentáldozás és a hivek gyóntatása. 3. Trummer Ferenc: Az utolsó kenet szentsége és a betegek gyakoribb áldoztatása. 4. Bősz Emil: Az isteni tisztelet rendjének pontos és lelkiismeretes betartásáról. 5. Takáts Mihály (idősb): A gyakori szentséglátogatásról. Ide jött a kecskeméti, a kiskunfélegyházai, a ceglédi és az alsónémedii esperesi kerület papsága.

Július hó 4-én Hódmezővásárhelyen. 1. Dr. Galcsék György: A nemzetközi eucharisztikus kongresszusról és az oltáregyletekről. 2. Bernátsky Ferenc: A lelki áldozásról. 3. Korpás Pál: A papi koronák az eucharisztia szolgálatában. 4. Varga Mihály: A szentáldozáshoz való méltó előkészület s hálaadás módjairól. (Különös tekintettel a szentmisére.) 5. Urbán

János: A katolikus egyesületek belső élete és az Eucharisztia. Ide jött a hódmezővásárhelyi és a csongrádi esperesi kerület papsága.

Július hó 5-én Szolnokon. 1. Dr. Galcssek György: A nemzetközi eucharisztikus kongresszusról és az oltáregyletekről. 2. Lévy Mihály: A nép eucharisztikus szellemének fejlesztése az Úr házának ékesítése útján. 3. Trügel János (idősb.): A haldoklókról kellő időben való gondoskodás és a házi beteglátogatás. 4. Dr. Perémy Imre: A földművesség lelki gondozása az Eucharisztia nyomán. 5. Dr. Boroviczény Nándor: A gyermekek gyakori szentáldozásának kiviteli módjai. Ide jött az alpári, a szolnoki, az ujszászi, a nagykátai és a zsámboki esperesi kerület papsága.

Július 6-án Vácson. 1. Motesiczky János ált. püspöki helynök: Elnöki megnyitó. 2. Dr. Galcssek György: A nemzetközi eucharisztikus kongresszusról és az oltáregyletekről. 3. Schmidt János: A gyakori szentáldozásról. 4. Gossmann Ferenc: A kongregációk mint az Eucharisztia eszközei. 5. Drien István: Hogyan fejleszthető a nép lelki életében a gyakori szentáldozás és misehallgatás iránti buzgóság. 6. Chobot Ferenc: A templomok nyitvatartásáról. 7. Dr. Schwarz Gusztáv: A papi imaegyesületekről. Ide jött a soroksári, a lóti, a gödöllői, az ecsegi, a romhányi, a nógrádi, a hatvani, a székesegyházi esperesi kerület papsága.

Belgium. A szentségtörő szociáldemokraták. Belgiumban a szociáldemokraták a francia forradalom vadságait újították meg egynehány napra. Országgyűlési választások voltak és hogy a katolikus választókat megfélemlítsék, rátörtek a templomokra, ahol mindent törtek, zúztak, ami útjukba akadt. Még a legmértősebb Oltáriszentséget sem kimélték, hanem szentségtelen kezükkel a földre szórták. Valóságos kálváriát kellett az Úr Jézusnak végig túrnie, azzal a különbséggel, hogy ezúttal a szociáldemokraták voltak a hóhérok. A hívők lelkét megrendítő eseményt egy protestáns ujság így írja le: «Igy jutottak a forradalmi tömegek, melyek útjukban forradalmi dalokat üvöltöttek s lázadó kiáltásokat ordítottak, a szent János- és szent Miklós templomokhoz, melyek mindegyikét megostromolta a csőcselék. A főtámadást a szent János egyháza állotta ki. Betörték az összes művészi festési üvegablakokat s miután egy negyed-órás munka után betörték a tölgyfa főajtót, behatoltak a templomba. Összetörték az összes székeket, a roncokat a templom közepére hurcolták, reádobálták a miseruhákat s aztán felgyújtották az egészet. A tabernakulum sem kerülte ki pusztító dühüket, feltörték, az ostyákat kiszórták a földre s lábbal taposták. Végül egy hatalmas csillárt is darabokra zúztak. A kissé későn érkezett csendőrség sortűzet adott rájuk, szétkergette őket, mire a tűzoltók eloltották a tüzet. A templom egy szomorú rom képét nyújtja. A szent Miklós-templom ablakait is bezúzták s csak az idejében odaért fegyveres erő akadályozta meg, hogy oly sorsra nem jutott, mint a szent János-templom».

❧ Természet világából ❧

Nyári nap.

A NAP MAGASAN áll az égen s lebocsátja sugarait a zöldelő és virágzó világra. Ily verőfényes nyári napon öröm a séta szántóföldeken és kertekben, réten és mezőn. Vidámság és öröm nevet minden oldalról felénk. Az országúton, virágzó fák alatt, kedélyes vándorcsoport halad, kis virágcsokorral a kalapon, bottal a kézben. A pásztor nedvdús legelőre hajtja nyáját; az aratók a lejtőn vidám énekkel kísérik a kasza pengését. A földműves örvendező szívvel nézi a már sárguló gabonát. Még a beteg és szenvedő embert is új életremény tölti el, ha a megújult természet teljes életüdeségét látja.

Dél lett; melegen süt a nap. «Aranyos napsugár ragyog nevetve minden ormon. Csendes elragadtatással csapong a pillangó a virágos mezőn.» A déli tikkasztó levegőben kimelegszik az ember is, nem egy homlokon gyöngyözik a verejték. De, se baj! Ahol sok a fény, ott sok az árnyék is. Ezt a különben rossz értelemben használni szokott mondást itt jó értelemben akarom venni. Azt akarom ugyanis mondani, hogy ha a magasból tűz le a nap forró sugara, akkor hűvös árnyékba, csobogó patak mellé húzódik a mezei munkás — itt rövid pihenőt tart, hogy azután újult erővel folytathassa munkáját.

Magasra rakott szekereken hordják be az illatos szénát, az első mezei termést. A cseresznyefa zöld lombja között érett cseresznye piroslik; a napos erdőszélén édes szamóca csábítgat s a finom málna integet felénk. Repülő, lobogó zászlócskákkal vidám gyermekcsereg vonul a frissen kaszált rétre, hogy ének és játékkal erősítse tüdejét és tagjait. Énekek és ujongásaik viszhangzanak a közel faluban.

S mint az ember, úgy örül az állat és madár is ily szép nyári napnak. Szorgalmasan döngicsél a méhecske virágról-virágra repülve és hordja haza az összegyűjtött édes mézet. Sebesen vágat tuskön-bokron keresztül a bogár, mintha mindenütt első akarna lenni; és a madarak oly énekre zendítenek, mintha csak övék volna a napsugár. Fölhangzik a búzaföldről a pittypalaty; a bokorban a rigó hívogat s a ligetben a patak gyorsan tovatűnő hullámainál a fülemüle hallatja panaszos dalát. Szóval mindenütt elevenség és fürgesség, mintha csak ez az egy nyári nap volna az ember és állat életében. «Jó napot!» E barátságos szóval üdvözli egymást mindenki. Csak egy bosszankodik a szép és jó nap miatt, a bolond bagoly sötét odújában, rikácsol, sóhajt és álmosan forgatja nagy szemét, ha kitekint a tiszta verőfényes és zajos világba. Világos nappal «Jó éjt!» kíván ö magának s vastag fejét mélyen tollai közé dugva gondtalanul tovább alszik.

Elmélkedés.

Vajjon Isten keze nem alkotta-e a szép, világos nyári napot, hogy érzékelhetővé tegye általa a kereszténység világosságát, melegét és gyümölcsseit? A fölkelő nap előidézi a nappalt; Krisztus születésével megkezdődött a kereszténység első napja, melyet csakhamar követte a többi nap és év. Krisztus mennybemenetele s a szentlélek elküldése által befejezésre jutott a keresztény egyház; most már legmagasabb pontján áll a nap, vagyis érleli gyümölcsseit az új isteni hit a világban. Mily boldogság az emberre, hogy a kereszténység világosságában és napfényében járhat, hogy kegyelemáldásaiban élhet.

«Ime én mindent megújítok,» mondja Isten. Valóban a Jézus által tanított vallás a legmagasabb tökéletesség vallása s elvezeti az embert a tévely és bűnből a tökéletes szentséghez. «Aki szent, legyen szentebb, aki tökéletes, legyen tökéletesebb.» Azért látjuk mindjárt a kereszténység kezdeténél a szív és lélek általános megújulását. Mindenütt rügyfakadás, virágzás és érés, mint szép nyári napon. A régi bálványok ledőlnek, helyükön az élő Isten temploma épül fel. A tudomány és művészet új irányt és lendületet vesz. Hol azelőtt kegyetlenség és szenvedély, gyűlölet és bosszú uralkodott, ott most a szeretet és béke birodalmát találod. A kereszténység meghozta az Isten iránti szeretettel a felebaráti szeretetet, szeretetet a munkához, szeretetet a szenvedés és erényességhez. Mint nyáron a nap sugara bearanyoz mindent, úgy az igazi szeretet aranyfénye is megmehesíti az életviszonyokat, összehozza a szegényt a gazdaggal, enyhíti a testi és lelki szükségét. Nem csoda, ha ezért minden szívben öröm és vidámság honol!

Azonban a kereszténység nem szüntette meg a saját és mások hibái elleni küzdelmet, sőt ellenkezőleg vele a gonoszság elleni küzdelem teljes hévvel tört ki. Igen, küzdelem és szenvedés kísérik a keresztényt bölcsőjétől a sírjáig — a békét csak az nyeri el, ki előbb jól és kitartóan küzdött. Azért bátran mondhatjuk: sok verejtékébe kerül ez az embernek. Vér és verejték termékenyítette meg minden országban a kereszténység vetőmagját, azok véres verejtéke, akik azt elvetették.

Ki érettünk vért izzadott, ki értünk a nehéz keresztet hordozta. Ezen titokzatos szavak reá mutatnak, mily nehéz munkával, mily tövises úton kell az igazi kereszténynek haladnia. De legyen bár verejték és munka, küzdelem és szenvedés a keresztény ember osztályrésze, sebj. Isten az ő jóságában gondoskodott hűsítő árnyékról, üdítő forrásokról is, ahol megpihenhet és felüdülhet az Istenért küzdő keresztény. A szentségek hétágú kegyelemforrásánál hűsítést, vigaszt és erőt lel szenvedélyei heve ellen, mint egykor Eliás az Isten hegyének nehéz útján. «Jöjjetek hozzám mind-

nyájan, én megenyhítelek titeket» így hívja az isteni Üdvözítő a betegeket, gyengéket, fáradtakat, szomorúakat és csüggedőket. A mennyei kenyér a tabernakulumban, a szentkereszt édes gyümölcse, megenyhíti a földi vándort, mint az erdőszélen csalogató gyümölcs.

Nem is lehet az máskép, minthogy a kegyelem napjainak sugarai bőséges lelki termést érleljenek. És ez így is van. Első érett termése a szent vértanúk voltak, melyet dicsének között vittek az angyalok a mennyei pajtába. Őket követi a többi, szentek és boldogok serege minden égvő, nyelv, állapot és nemből. Ég és föld viszhangzik dicséneköktől: «mert nagy dolgokat cselekedett a hatalmas; kinek szent az ő neve.»

Azonban nem egyedül az embernek van oka örülni a kereszténység áldásain, az állat és növényvilág is és egyáltalában minden teremtmény részesül a megváltás kegyelmében. «Megáldlak tehát víznek, sónak teremtménye, a mi Urunk Jézus Krisztus által» — így imádkozik különböző alkalmakkor a pap — «távol legyen tőled ördögi celszövénynek minden gonoszsága...» Tehát az egyházi áldás által bizonyos mértékben föl szabadul a teremtmény az ördög bilincseiből s visszaadatik üdvözö használatra az embernek. Gondolj csak a víz- és gabona-szentelésre és hasonlókra. Ennélfogva «minden teremtmény és minden lélek dicsérje az Urat.» S kitől indul ki mind ez a lelki öröm és áldás? Ki a központja az egész keresztény életnek és törekvésnek? Jézus Krisztus, a mi imádandó Üdvözítőnk! Ő az, ki most megdicsőülten trónol fönt az égben — mint a déli nap — tőle jön minden jó; Ő a mi állandó közbenjárónk az Atyánál. Vele küzdünk, Ő általa győzünk, legyen Ő dicsérve az örökkévalóságban!

De mogorva, az örvendetes munkálkodástól távol álló bagoly van a keresztények között is, a félkatholikus, a lanyha névleges katolikus. Ezek boszankodnak más ember igyekezetén, nem képesek megérteni a keresztény hit magasztosságát, nem tudják méltányolni az egyház áldásait. Honnan van ez? Épen mert langyosak és irtóznak minden megerőltetés-től és áldozattól, mert komolyan nem gondolkodnak, katolikus könyvet sohasem olvasnak, prédikációt nem hallgatnak. Az ily félkatholikusoknak ébredése egykor borzasztó és rettenetes lesz, ezek a tevékenység napjait átaludták, használatlanul hagyták elmúlni hasonlóan a balga szüzekhez, a lusta szolgálhoz.

Alkalmazás.

Használd föl az időt, mert gonosz napok járnak! Úgy lehet nem-sokára megjön számodra az éj, amikor már többé nem munkálkodhatol. Lásd, most vannak az üdvösség napjai, most van a kegyelem ideje. Ha nem használod föl szorgalmasan a nyár meleg napjait a téli készlet gyűj-

tésére, úgy keserűen fogod azt megbánni. Ne cselekedjél és beszélj úgy, mint a gazdag az evangéliumban: «Lelkem egyél-igyál, vígan gyönyörködjél» — hanem fontold meg gyakran, amit neki Isten mondott: Bolond, az éjjel számot kívánnak tőled, lelkedről.»

Igy jár az, aki nem gazdag Isten előtt. Jézus isteni szíve, add, hogy jól felhasználjam az időt és kegyelmet, hogy gyümölcsöt hozhassak az örök életre.

Németből: R. O.

IRODALOM.

A négergyermek, katolikus képes havi folyóirat legszegényebb fekete testvéreink iránt való szeretet ápolására. Kiadja Kláver Szent Péter Társulata. Megjelenik magyar, német és olasz nyelven. Ára évenként póstával együtt 1 korona.

Megrendelhető a: «*Visszhang Afrikából*» irodájában, Budapest, IV. ker., Ferenciek-tere 7, III. lépcső, I. em. és *Kláver Szent Péter Társulata* leadóállomásán, *Temesvár-Gyárvaros*, Páva-utca 15., II. em. — Levelek és pénzküldemények egyenesen Kláver Szent Péter Társulata általános igazgatónöje címére is intézhetők: *Ledóchowska M. T. grófnő, Róma*, via dell'Olmata 16.

Visszhang Afrikából, katolikus havi folyóirat az afrikai missziótevékenység előmozdítására. Kiadja a Kláver Szent Péter Társulat. XIII. Leó és X. Piusz pápa Őszentségeiktől megáldva.

Megjelenik magyar, német, lengyel, olasz, cseh, francia, szlovén, portugál és angol nyelven. Előfizetési ára egy évre 1.50 korona.

Megrendelhető: A «*Visszhang Afrikából*» irodájában, Budapest, IV. Ferenciek-tere 7., III. lépcső, I. em., *Kláver Szent Péter Társulata* leadóállomásán, *Temesvár-Gyárvaros*, Páva-utca 15./II. — Levelek és pénzküldemények egyenesen Kláver Szent Péter Társulata általános igazgatónöje címére is intézhetők: *Ledóchowska Mária Terézia grófnő, Róma*, Via dell'Olmata 16. — Ugyanonnan lehet felvilágosítást is kérni minden a Társulatot és annak szerzetes intézményét illető ügyben.

Szent Család, képes havi folyóirat keresztény családok számára. Kiadják a budapesti kármeliták (IV., Huba-u. 12.) Előfizetési ára egész évre 2 korona.

KIMUTATÁS.

A Budapesti Központi Oltáregyesület tagjaitól 1912. február hóban befolyt alamizsnák:

Légrádi Imréné 1 k., Kapitány Ferenéné 1 k., Mészáros Ignácné 2 k., Lévay Gyula 2 k., Brandt Terézia 8 k., Hitterin Mária 1 k., Wagner Béláné 2 k., Wagner Mariska 2 k., Szabó Teréz 2 k., Dr. Jambrikovits Lászlóné 5 k., özv. báró Vécsey Józsefné 4 k., Vécsey Eszter bárónő 4 k., gróf Sztáray Sándorné 4 k., Kósa Sári Budapest 4 k., özv. Baráth Lajosné 2 k., Ludwig Edéné 3 k., Cohen Adrienne Páris 2 k., Kóczán N.-né Budapest 4 k., Kóczán Mariska 2 k., Vigkedvű Pálné 4 k., báró Luzenszky Margit 10 k., Pardusz Mária Rimaszombat 4 k., Altdorfer Nándor Budapest 60 f., Altdorfer Nándorné 60 f., Altdorfer Mária 60 f., Halmay Nándor 1 k., Szilágyi Ferenc Budapest 1 k., Fekete Eszter 2 k., Gerschnak Teréz 44 f., Mariai Károlyné 7 k., Droppa Teréz 2 k., Gáspár Julianna 40 f., Grim Gusztávné 4 k., Fránke Pálné 4 k., dr. König Henrikné 4 k., Messelhauser Ilona 1 k., Tomory Erzsébet Munkács 50 f., Katrenyák Pálné Alsókubin 4 k., Fejérváry Celestin Budapest 10 k., Schill Eugénia 2 k., Szalma Péterné 1 k., Székely Miklósné 6 k., özv. Bruska Jánosné 2 k., Smegal Ferencné 20 f., Dombi Eleonora 2 k., Neubolt Dezsőné 1 k., Danczer Aloisia terjesztő gyűjtése: Hefinger Katalin 24 f., Kralovánszky Katalin 2 k., Biener Mária 2 k., Mordonszky Franciska 5 k., Pintér Zsuzsanna 96 f., Schancz Teréz 24 f., Cserei Teréz 2 k., Baum Zsuzsanna 2 k., Török Anna 2 k., Török József 2 k., Márkus Irma 2 k., Hardy Ferenc 2 k., Jantzky Lujza 4 k., Garbisek Teréz 24 f., Oberhauser Eleonóra 24 f., Hallik Mária 24 f., Barabási Anna 1 k., Kubis Anna 4 k., Koller Magdolna 2 k., Balázs Teréz 24 f., Lesso Anna 24 f., Szegner Paulin 24 f., Hallik Mária 24 f., Katona Anna 1 k., Müller Katalin 24 f., Danczer Aloisia 2 k., Tungyik Erzsébet 60 f., Páska Mária 2 k., Pletenik Etel 24 f., Mayer Irma 2 k., Mareczky Jozefin 4 k., Józsa Márton 2 k., Józsa Anna 2 k., Dála Mária 2 k., Papp Teréz 2 k., Ruczkovics Julia 2 k., Bauer Mária 1 k., Novák Mária 24 f., Paksi Katalin 24 f., Szao Róza 24 f., Szeigl Katalin 24 f., Stein Anna 72 f., Latz Anna 1 k., Krajnyák Anna 1 k., Marchart Mária 1 k., Schmidinger Mária 1 k., özv. Berec Mátyásné 24 f., összesen 64 k. 12 f., Handrus Antalné Budapest 2 k., Termes Józsefné 2 k., Mihálik Jánosné 1 k., Szabó Mártonné 1 k., Szirmai Rezső 1 k., Nagy Zsuzsika Kecskemét 60 f., Nagy Annuska 60 f., Farkas Anna 1 k., Klein Antalné Budapest 2 k., Fraller Józsefné Vecsés 1 k., Szeman Jánosné Budapest 80 f., özv. Horváth Istvánné 2 k., Kluzacsek János 2 k., Kluzacsek Margit 2 k., Kluzacsek Rezsőné 24 k., Kluzacsek Kornélia 2 k., Kluzacsek Gizella 2 k., Kluzacsek Rezsőné gyűjtése: özv. Prenoscillné Pethő Etelka 2 k., özv. Máchát Vincéné 2 k., Allt Lipolda 2 k., Barzsa Terézia 2 k., összesen 8 k. Foltán Jozefa 2 k., Polonyi Karolin 1 k., Forster Kálmánné 10 k., Pác Anna 2 k., Trégler Ferencné 2 k., Biankodeli Károlyné 2 k., Nonn Józsefné 2 k., Kaffka Fáni 2 k., Fuchs Irén 2 k., Steiner Mártonné terjesztő gyűjtése: Schmidbauer Ágostonné 2 k., Hajducsek Gézőné 2 k., Begna Ferencné 7 k., Neimann Samuné 5 k., Lányay Béláné 4 k., Steiner M. 4 k., Nonn Annuska 2 k., Tóth Ferencné

2 k., Barcs Antalné 2 k., Vavrek Róza 2 k., Szenczuk Tamásné 2 k., Szalay Boriska 2 k., Thury Samuné 2 k., Menedorf Kálmánné 2 k. összesen : 40 k. Balog Lászlóné 2., Vida Emica 24 f., Droppa Emma 2 k., Polgár János Nagyszentmiklós 4 k., Polgár Jánosné 2 k., Nemessányi Emma Budpaest 2 k., Böhm Erzsébet 2 k., Kántor Mária Kisbér 1 k., Haller Kálmán Lukaménye 2 k., Lorenz Adél terjesztő gyűjtése : Vézinger Ilka 20 k., Lorenz János 1 k., Lorenz Mária 1 k., Lorenz Adél 2 k., Szalay Gizella 4 k., összesen : 28 k. Szandalics Józsefné Budapest 8 k., Gerstenbrein Andrásné 8 k., Takács Gizella 4 k., özv. Botok Jajosné 4 k.

A Budapesti központi Oltáregyesület tagjaitól 1912. március hóban befolyt alamizsnák :

Bence Jánosné Budapest 24 f., gróf Wenkheim Frigyesné 30 k., Obendorfer Jánosné 1.40 k., Gajári Ödönné 10 k., Budafoki Margit 1 k., Kantatics István Rábaszenttamás 2 k., Dóri Ádámné Pécs 1 k., Svaicz Julia Budapest 2 k., Sas Pálné 3 k., Takács Károly 2 k., Weidner Diesel Ernőné Oravicza 2 k., Frits Etelka Várgedei tagoktól 96 f., Szilveszter Lajosné 2 k., Veszprémi Józsefné 1 k., Kormos Béláné 4 k., Reinthelcz Antalné 2 k., Molnár Viktória 4 k., Mosos Károlyné 1 k., özv. Hajba Józsefné 1 k., Kmeif Istvánné 1 k., Gulácsy Zsigmondné 1 k., Krausz Pálné 2 k., Várady Pálné 1 k., Oswald Károlyné 1 k., Berger Andorné 1 k., Grünz Jánosné 60 f., Diósy Ferencné 1 k., Mundy Vilmosné 1 k., Bokor Aurél 24 f., özv. Günther Tivadarné 4 k., Csiz Katalin 4 k., Csiz Anna 1 k., Csiz Mária 1 k., Hartmann Jánosné 4 k., Szabó Mária 2 k., Löniczki Borbála 2 k., Hermann Mária 4 k., Magyar Erzsébet 2 k., Melhart Pál és Pálné Sárköz 1 k., Hannák Antal Budapest 2 k., Hannák Antal 4 k., Boldog Istvánné 80 f., Gazder Józsefné 1 k., Tőry Emilné 10 k., Varga Adél 8 k., Kurucz Lajosné 2 k., özv. Hauser Jánosné 2 k., Schieberna Julia 2.40 k., Hold Anna 4 k., özv. Korpács Mihályné 2 k., Horánszky Ferencné 2 k., Baranyai Mária 4 k., dr. Pokorny Emanuel 8 k., Pfaff Teréz Nagykanizsa 4 k., Szalay Imréné 2 k., Vayand Károlyné, Vayand Károly, Boriska, Margit, Mariska, Luiza, István Rákosszentmihály 3 k., Szelényi Gábor Budapest 1 k., Sziklay Jenőné 2 k., Schneider Teréz 40 f., özv. Koyer Károlyné 50 f., Merkl Anna 60 f., Griger Ilona, Nagyugróc 2 k., Bajnoha Margit 10 k., Kovács Mária Budapest 2.40 k., Horváth József és neje 4.80 k., Bokor Aurél 24 f., Bokor Sándor 24 f., Miskó Józsefné terjesztő gyűjtése : Határ Etel 2 k., Krikowa János 4 k. (résztv.), Krikowa Jánosné 4 k., Gabon Anna 2 k., Nowoszedlak Mária 2 k., özv. Giefing Istvánné 4 k., Sörös Mária 2 k., özv. Vogel Ferencné 2 k., Wendelin Nándor 1 k., Fuchs Antalné 2 k., Miskó József és neje 8 k., Ott Antal és neje 4 k., özv. Schmidt Konrádné 6 k., Galantay Balog Margit 4 k., Poor Mária 2 k., Hügeyecz Mária 2 k., Poor Erzsébet 2 k., Malmavits Irén 2 k., Fill Ilona 2 k., Hochstein Károlyné 4 k., összesen 61 k., Freeskay Irén 2 k., F. Emilia 2 k., Salkovics Jánosné 2 k., Lesztenszky Julia 2 k., özv. Loka Józsefné 2 k., Nébel Anna 2 k., Bugár Ludovika 4 k., Lisko Vilma 3 k., Kollár Borbála 1 k., Weber Stefánia 40 f., Agrikula Mária 24 f., Mihályek Mathild 24 f., Bellágh Kálmán és neje 5 k., Dobrovolszky Mária 4 k., Pap Mária 3 k., Nagy Teréz 2 k., Takács Teréz 2 k., Szűts Anna 4 k., Kaltnecker Mária 2 k., Bögehold Oszkárné 2 k és Irma 1 k., Demjén Istvánné 2 k., Kárvázi Amália 2 k., Michl Ala-

josné 8 k., Laub Jánosné terjesztő gyűjtése : özv. Szauner Zsigmondné 2 k., Tomás Ferencné 2 k., Willinger N.-né 2 k., Thaller István 2 k., Szende Alajosné 2 k., Gebhard Rezsőné 6 k., Krénitzky Lajosné 2 k., Tüll Jánosné 5 k. összesen 23 k., Jungmayer Valburga terjesztő gyűjtése : 2 k., Herold Mária 2 k., Butz Ferencné 2 k., Fabin Ludmilla 4 k., Metzger Ferencné 1 k. összesen 11 k., báró Rudnyánszky Józsefné 4 k., Komarofszki Veron 40 f., Herfort Irén terjesztő gyűjtése : Skorka Mihályné 2 k., Borovcsák Katalin 6 k., Herfort Ferencné 2 k., Gánsler Mátyásné 1.20 k., Geosits Józsefné 1 k., Nogel Imréné 1 k., Argauer Elekné 2 k., Cifrus Juliska 2 k., Kálmán Katica 2 k., Kálmán Györgyné 2 k., Horváth Irma 1 k., Kaszás Lajos 1 k., Hickl Róza 2 k., Gröger Rezsőné 2 k., Nyilas Terézia 2 k., Dózsa Mihályné 1 k., Dózsa Mihály 4 k., Jeszenszki Pálné 1 k., Lerchner Mátyásné 1 k. összesen 36.20 k., Knapp Konstancia terjesztő gyűjtése : Juhász Anna 4 k., Knapp Antalné 2 k., Lukács Mariska 2 k., Leitner Enma 2 k., Cicutti Lajos 2 k., özv. B. Brandenstein Ottóné 2 k. összesen 14 k., Kesztyel Betti terjesztő gyűjtése : Kelemen Antalné 3 k., Török Józsefné 2 k., Hameneuer Anna 2 k. összesen 7 k., Rumpler Gézané terjesztő gyűjtése : Schreiner Józsefné 10 k., Komán Gézané 2 k., Veinberger Jánosné 2 k., Miskolczy Gyuláné 5 k., Buzás Mihályné 5 k., Buzás Mihály 5 k., Kristánits Jánosné 2 k., Beker Ferencné 4 k., Schmidt Józsefné 4 k., özv. Szigeti Józsefné 1 k., Kakas Károly 40 f., Kiss Gizella 40 f. összesen 40.80 k., Madaras Józsefné terjesztő gyűjtése : Koos Ottóné 2 k., özv. Weisz N.-né 2 k., Kozma Jánosné 2 k., Vezsenyey Rózsa 10 k. összesen 16 k., Éberling Józsefné terjesztő gyűjtése : Imre Róza 2 k., Paurek Teréz 2 k., Mitzkó Ferencné terjesztő gyűjtése : Slieder Mihály 24 f., özv. Hütner Jenőné 2 k., özv. Denk Antalné 1 k., özv. Schmiedt Antalné 1 k., Pilcher Ferencné 2 k., Simon Istvánné 24 f. összesen 6.48 k., Galli Betti terjesztő gyűjtése : Grentzner Antalné 4 k., Kauser Józsefné 2 k., Kauser Vilma 2 k., Felsmanné Kauser Clarisse 2 k., dr. Saitz Lászlóné 4 k. összesen 14 k., Mészáros Alajosné 6 k., Nagy Jánosné, Jászó 2 k., Markó Leopoldina 2 k., Budzák Julia 2 k., Blichá Ferencné 2 k., Zapotoczky Mihály Felsőolcsvár 12 k., Drunka Józsefné Budapest 4 k., Novák Márton 4 k., Galovits Zoltánné 2 k., Salamon Józsefné 2 k., Dworzák Ignác 2 k., Gonosz Rozália 24 f., Thinschmidt Gyuláné 2 k., Voigt Nándorné 10 k., Czibor Ernőné 2 k., özv. Lön Károlyné 3 k., Gosztonyi Kálmánné 10 k., Csiffaly Teréz 2 k., Appan Marianné 2 k., Rózsay Valéria 2 k., özv. Venczely Mihályné 4 k., Ibrányi Ferencné 2 k., Németh Istvánné 2 k., Kovalovszky Józsefné 2 k., Stankovics Gizella 1 k., Müller Emilia 1 k., Reményi Mária 2 k., özv. Marx Antalné 5 k., Beznak Mariska 5 k., özv. Monszport Lajosné 60 f., dr. Eröss Gyuláné 2 k., Kees Alajosné németújvári tagoktól 1.20 k., Németh Zsófi 50 f., Német Istvánné 50 f., Szempez Lajos 30 f., Gönnert Gizella 40 f., Várossy Károlyné 6 k., Hausz József 4 k., Hang Teréz 20 k.

Az Oltáregyesület által a szegény templomoknak ajándékozott templomfelszerelési tárgyak pénzértékben való kimutatása.

1. Esztergom-i főegyházmezejében : Dercsika 180 k., Aszós 24 k., Nagycétény 250 k., Budapest I., Maglódi-úti kápolna 90 k., Tardoskedd zárda 180 k., Köpösd 410 k., Palást 190 K, Budapest VI. ker. áll. főgimnázium 180 k., Barsbese 382 k., Zsitvaapáti 55 k., Nemesény 403 k., Vámosmikola 100 k., Bars-Alsóvárad 135 k.,

Nyitra-Bajna Iskolatestvérek 240 k., Nagykereskény 280 k., Felsőtur 90 k., Barstaszár 600 k., Budapest, III., Gyógyíthatlanok kápolnája 150 k., Albár 180 k., Budapest Soroksári-úti gimnázium 100 k., Vámosladány 337 k., Csáb 400 k., Szentmihályúr 670 k., Budapest Jézus-Szive-temploma 100 k., Budapest lazaristák kápolnája 300 k., Budapest, VIII. k. főgimnázium 370 k., Szimő 100 k., Ógyalla 260 k., Budapest Erzsébet-kórházkápolna 146 korona.

II. Besztercebányai egyházmegye : Bacúr 480 k., Bajnóclaza 120 k., Borosznó 20 k., Felsőapáti 20 k., Kövesmocsár 70 k., Sebesér 100 k., Beszt. szeminárium 40 korona.

III. Veszprémi egyházmegye : Zselickislak 220 k., Lábod 270 k., Somogy-sámsón 350 k., Kutas 140 k., Borzavár 100 k., Csurgó 35 k., Orosztony 120 k., Bezeréd 180 k., Aka 100 korona.

IV. Szepesi egyházmegye : Fenyőháza 460 k., Magurka 290 k., Kriva 180 k., Szepesmindszent 330 k., Erdődka 340 k., Hidasnémeti 400 k., Kvacán 100 k., Lokca 100 korona.

V. Szombathelyi egyházmegye : Vasfarkasfalva 250 k., Orbánfalva 100 k., Rohonc 140 k., Szentschbestyén 100 k., Zalaegerszeg 420 k., Kukmér 150 korona.

VI. Rozsnyói egyházmegye : Felsőtisztás 700 k., Sajópüspöki 250 k., Egyházasbást 300 k., Rozsnyó 100 k., Rimaszombat 75 k., Csetnek 220 korona.

VII. Egri érseki egyházmegye : Kunszentmárton 370 k., Pásztó 110 k., Tiszaörs 670 k., Eger 100 k., Dorogháza 450 k., Dédes 300 korona.

VIII. Csanádi egyházmegye : Csermő 330 k., Oravicbánya 180 k., Ujantalfalva 140 k., Bozovics 200 k., Egres 380 k., Magyarszentmihály 200 k., Nákófalva 80 korona.

IX. Kassai egyházmegye : Lénártó 200 k., Felsőolesvár 70 k., Bártfa 180 k., Kassa 270 k., Kassamindszent 400 k., Kvasznókvajda 210 k., Mezőlaborc 180 k.

X. Nagyváradi egyházmegye : Szentjobb 110 korona.

XI. Erdélyi egyházmegye : Brassó 100 k., Óradna 180 k., Kőhalom 300 k., Szamosujvár 470 k., Kolozsvár 100 korona.

XII. Nyitrai egyházmegye : Nagydivény 200 korona.

XIII. Székesfehérvári egyházmegye : Kistétény 200 k., Eresi 80 k., Bodajk 120 k., Bakonysárkány 130 k., Felcsút 140 korona.

Zágráb 250 k., Belgrád 100 k., Sarajevo 450 k., Sztojdraga 100 k., Devetina 60 k., Trenton 450 k., Banjaluka 100 k., Cavalla 340 korona.

XIV. Lugosi gk. egyházmegye : Rakovica 170 k., Illadia 130 k., Ugribert 190 k., Csukics 180 korona.

XV. Munkácsi gk. egyházmegye : Mezőzombor 150 k., Ungsasfalva 100 k., Oroszvég 125 k., Zsukó 370 k., Csomafalva 150 k., Nagypeleske 100 k., Nagydobos 100 k., Alsóhatárszeg 80 k., Mártonháza 140 k., Bányafalu 120 k., Szőlősvégárdó 110 k., Beregbárdos 260 k., Nagykároly 100 k., Taracujfalu 60 k., Gálszécs 60 k., Kisalmás 80 k., Gánya 210 k., Jánk 150 k., Zemplénagárd 170 k., Ungvár 280 k., Iszka 100 korona.

(Folytatjuk.)

Szerkesztő: Tiefenthaler József.

Stephaneum nyomda r. t. Budapesten, VIII., Szentkirályi-utca 28a.